Verjaardag Album

met Motto's uit de Werken van Dr. A. Kuyper

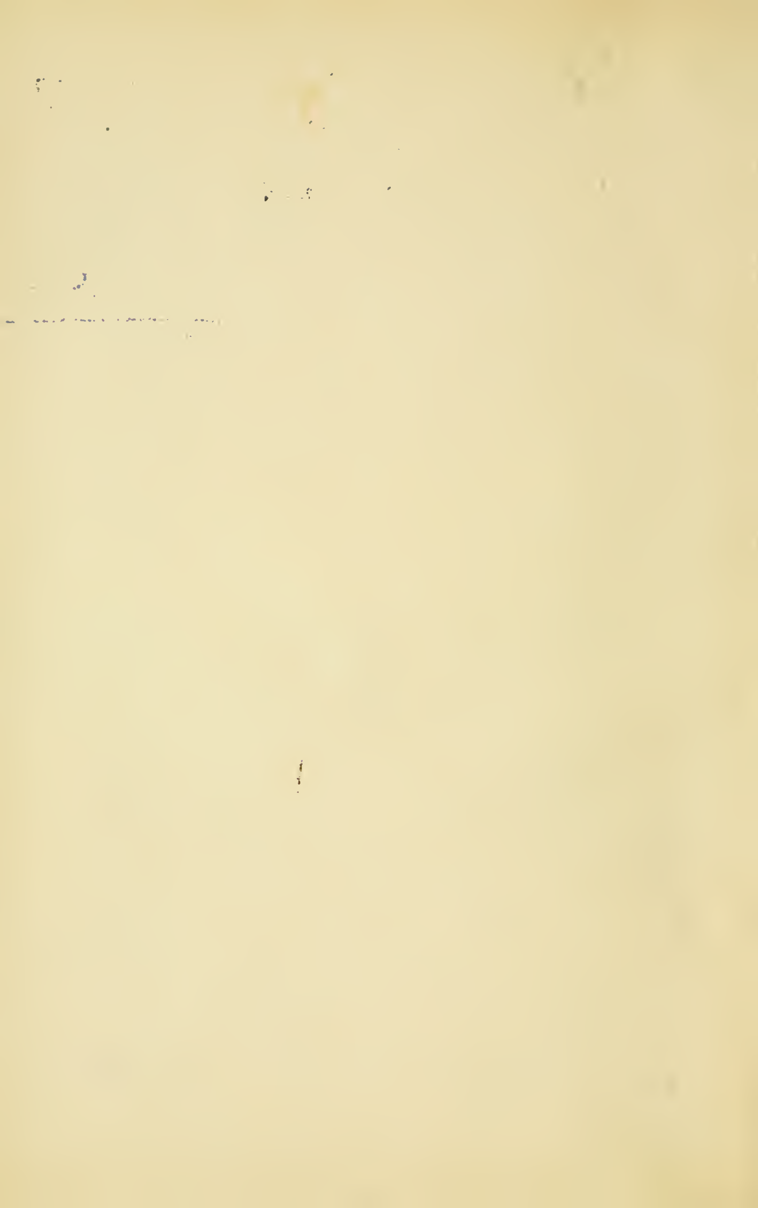

Van Holkema & Warendorf - Amsterdam

Verjaardag-album : met motto's
uit de werken van Dr. A. Kuyper.

166

van Zuster M. Wolven.
Op mijn 12e verjaardag.
1 April 1923

Te Heist
Vanaf Amsterdam
1 April 1933

VERJAARDAG-ALBUM

DOOR

DR. A. KUYPER.

VERJAARDAG-ALBUM

MET MOTTO'S UIT
DE WERKEN VAN

DR. A. KUYPER.

VAN HOLKEMA & WARENDORF. — AMSTERDAM.

Wat ook de toekomst in haar raadselen verborgen houde, toch roept zij u van verre toe, *dat gij mensch zijt en God, God is*, en dat dus niet aan *u*, maar aan *Hem* de zorg verblijft om voor die toekomst te zorgen.

(*Oud- en Nieuwjaar.*)

1 JANUARI.

Tante Aek.

Elken morgen en elken avond is er uit den hemel een toezending naar Gods kinderen op aarde van een voor elk hunner persoonlijk gekozene, persoonlijk toebereide, met name gemerkte en aldus van de teederste, persoonlijkste, goddelijke liefde getuigende genadegifte.

(„*Honig uit den Rotssteen*" *I.*)

2 JANUARI.

Het doel van de reis bepaalt den weg, dien ge hebt in te slaan.

(*Maranatha.*)

3 JANUARI.

Wie zich *gereformeerd* noemt, aanvaardt hij niet de duurste verantwoordelijkheid? Dan immers hebt ge u onderwonden, de eer van Gods naam aan *uw* persoon, aan *uw* woord, aan *uw* werk te verbinden.

(*Leerredenen* 1e *zestal.*)

4 JANUARI.

Een booze conscientie breekt de geestkracht.

(*Voor een distel een mirth.*)

5 JANUARI.

Uw Heiland leeft om voor u te bidden, ook dan zelfs als gij hem verdriet aandoet en hem bedroeft.

(„*Honig uit den Rotssteen*" *II.*)

6 JANUARI.

Alleen waar gebeden wordt, daalt genade, alleen waar genade neerdaalt, werkt kracht.

(*Ons Huis.*)

7 JANUARI.

Er zijn voor God geen groote en geen kleine dingen, en ons leven zou in duizend angsten verteren, zoo we niet wisten, dat èn kleine èn groote dingen geheel in zijn bestel gevat zijn.

(*E Voto I.*)

8 JANUARI.

Verfijning van weelde werkt doodelijk op de ontwikkeling van zedelijke kracht.

(*Leerredenen* 1e *zestal*).

9 JANUARI.

Niet wij leveren een zuivere kerk aan God, maar Hij begenadigt ons er in Zijn ontfermingen meê.

(*Tract. v/d. ref. der kerken*).

10 JANUARI.

Wie in blijde en booze dagen leven wil naar het wezenlijk *is* en niet naar het ons *toeschijnt*, die vertrouwe *nict* op zijn hart.... maar die betrouwe op het Woord, op de waarheid, op het zeggen en de uitspraak *van het hart van zijn God.*

(„*Honig uit den Rotssteen*" *I.*)

11 JANUARI.

De uitverkiezing concentreert zich meestal in enkele geslachten, en het is reeds genade uit deze geslachten geboren te zijn.

(*E Voto II.*)

12 JANUARI.

De oudvaderlijke gewoonte, om op Zondag in een ander gewaad te verschijnen en voor dien dag huis en straat net en proper te maken is van de breking der dagen door den dag des Heeren een niet ongewenschte en voorwaar niet onbelangrijke uitdrukking.

(*Tractaat v/d Sabbath.*)

13 JANUARI.

Loons Temming rustig verloopen
Z. Exc. Min. Waterstaat J. A. Kalff. overleden alom zeer betreurd.

Als er geen brood is en honger de maag kwelt, te bidden: „God, geef mij spijs!" dat kan zelfs een struikroover, maar als het brood op tafel vóór u staat, te bidden: „Heere, geef mij dat brood en zegen het!" dat kan alleen het kind Gods.

(*Oud- en Nieuwjaar.*)

14 JANUARI.

Min Colijn min v Waterstaat ad interim

Voor Johan bij ons. Toestand zorgwekkend? 't kan jaren duren.

Zachtmoedig is hij, die zich tot geen bitter wederwoord laat verleiden, als men hem krenkt; *lijdzaam* daarentegen is hij, die de bangste verdrukking kan doorstaan, zonder da het hem afbrengt van zijn God.

(*Praktijk der godzaligheid.*)

15 JANUARI.

Uitslag Saarverkiezingen:
Deutsch ist der Saar,

Het leven der ziel, hoe teeder ook, mag zich niet opsluiten. Gode behoort het toe, niet ons. Het talent mag niet begraven. Het licht in u moet schijnen. Ook aan de plante uwer ziel moet het zaad voor nieuwe kiem gewonnen, waarop de omgeploegde voren reeds wacht.

(*Uit het Woord II.*)

16 JANUARI.

Begravenis van Z. Exc. mr J A Wolff

Een ziekbed, zonder God doorleefd, is het verspelen van een u aangeboden genade. Het laten teloorgaan van een gelegenheid, die misschien nooit weerkeert om uwen God te ontmoeten. Uw God *was* toen te vinden, en zie, gij hebt Hem *niet* gezocht. Hij *was* nabij, en gij hebt Hem niet aangeroepen.

(*In de schaduwe des doods.*)

17 JANUARI.

[illegible]

Z. Ena. Mijn halff begraven

Tante Kee om ±11 uur
plotseling overleden met
Oom John en Tante Han;
verder weet niemand
de ernstige toestand
Groote droefheid

Een Christenvrouw, die in haar kleedij opgaat, dient een afgod, en werpt zichzelve en haar belijdenis weg.

(*Gomer v/d Sabbath.*)

18 JANUARI.

Wij kunnen dat zoo niet narekenen, maar de geestelijke kracht van een God verheerlijkend ziekbed reikt zoo eindeloos ver. Het is een vonk die aansteekt en aan welks aansteeksel weer wordt aangestoken; van geslachte op geslachte.

(*„Honig uit den Rotssteen" II.*)

19 JANUARI.

Moeder naar Haarlem
in verband met het
sterven van Tante Keb

„Hierin is mijn Vader verheerlijkt, dat ge veel vrucht draagt. Let wel, gij *draagt* de vrucht, maar de wijnstok brengt ze voort. Ge *draagt* ze voor Jezus, want ge *draagt* *zijne* vruchten. De vruchten van *zijn* werk, van *zijn* lijden, van *zijner* ziele arbeid. En ze zijn niet voor uzelf, maar voor den Landman die ze straks plukken komt.

(*Op den Pinksterdag.*)

20 JANUARI.

Als God u zegt: „Waak, bid en strijd," dan vraagt ge niet, waartoe die strijd dienen zal; maar ge waakt, omdat waken u geboden is, ge bidt, omdat de gebedsdrang in u gewerkt wordt, ge strijdt, omdat ge het niet kunt laten u in den strijd te werpen.

(*E Voto II.*)

21 JANUARI.

De zonde doet altijd zoo: ze slaat het beeld Gods als stempel op haar valsche munt, en misbruikt de haar van God gegeven kracht om het doen Gods na te bootsen.

(*Eenvormigheid, de vloek van het moderne leven.*)

22 JANUARI.

Tante Kee onder groote
belangstelling begraven
in Haarlem.
Een Schat van Bloemen
3 volle kretten. kinderen,
man, vrouw en Schoonzusters
met kransen

De wereld, voor zoover ze uit haar eigen aard leeft en eigen levensdrang volgt, deelt niet in Jezus' liefde maar valt onder zijn oordeel.

(*Dat de genade particulier is.*)

23 JANUARI.

Zoek noch in eigen licht, noch bij de schemering der wereld, maar alleen bij het licht van Hem, die zelf het licht is, de diepte uwer zonde te verstaan, die we uit onszelven niet verstaan kunnen.

(*Leerredenen. Eerste zestal.*)

24 JANUARI.

Van het Bruiloftsmaal des Lams, dat komt, moet elk Avondmaal de stille voorafschaduwing zijn. Het is de hemelsche Bruidegom, die noodigt, en het is Zijn Bruid die aanzit aan Zijn Disch.

(*Voor een distel een mirth.*)

25 JANUARI.

Alles sleept zijn gevolgen na zich. Eén ondoordacht woord door een schuldig oor opgevangen, kan genoeg zijn, om een ziel voor eeuwig te verderven.

(„*Honig uit den Rotssteen*" *II.*)

26 JANUARI.

Gelooven is te erkennen, dat de wereld van gedachten in u en om u leugen is, en de wereld van gedachten, die in uw God is en uit Hem tot u komt, voor eeuwig waarachtig aan te nemen.

(*Het Werk van den Heiligen Geest.*)

27 JANUARI.

Wie aan uitverkiezing gelooft, weet dat hij *tot iets* verkoren is en dus ook een roeping heeft, waarvoor, wijl ze goddelijk is, desnoods het liefste offer moet gebracht; een roeping die hem gelukken zàl, wijl God die Souverein is er hem toe riep; en dus aarzelt hij niet, maar slaat de hand aan den ploeg, en arbeidt door.

(*Calvinisme, oorspr. en waarb. onzer constit. vrijheden.*)

28 JANUARI.

Wie geen geloof bezit, is een geschonden mensch, en eerst wie het geloof herkreeg, is als mensch in zijn natuur hersteld.

(*E Voto II.*)

29 JANUARI.

Wie niet zichzelven zoekt, maar de zaak des Heeren dienen wil, vraagt niet, of hij de redding *zien*, maar of er redding voor Gods volk *komen* zal, en strijdt voort in den geloove, dat nu reeds in de hand des Heeren die redding van ons volk rust.

(*Beroep op het volksgeweten.*)

30 JANUARI.

Een trouwe handdruk is voor den arme soms zoeter dan een rijke aalmoes.

(*Het soc. vraagstuk en de christel. religie*).

31 JANUARI.

Zalig te willen worden is op zichzelf nog eigenliefde. Ge moet gekend worden aan de Liefde voor uw God. Hem moet ge minnen meer dan het zwart uwer oogen. Van eigen eer te kunnen afgaan, moet u lichter zijn dan af te gaan van de eere uws Gods.

(*Op den Pinksterdag.*)

1 FEBRUARI.

Het is een grondtrek van het Calvinisme, dat het alle eenzijdig-geestelijke levensopvatting bestrijdt; het wil dat evenzeer voor het lichaam als voor de ziel, voor den staat als voor de kerk hart zal worden getoond; en het houdt steeds het Schriftuurlijk beginsel hoog, dat wie zijn eigen huishouden niet wel verzorgt, erger is dan een ongeloovige.

(*Onze Gedragslijn.*)

2 FEBRUARI.

Die bidt ontvangt, al ontvangt hij niet wat hij bad. Die zoekt vindt, al komt hem iets anders voor dan hij zoekt. Die klopt zal opengedaan worden, al doet zich vaak een andere deur voor hem open, dan waardoor hij poogde in te gaan.

(*Uit het Woord. II.*)

3 FEBRUARI.

Alles wat van u uitgaat werkt op anderen. Uw woord, uw blik, uw persoon, uw karakter, uw doen, uw gedraging, uw gemoedstoestand, uw hartstocht, kortom heel uw verschijning.

Is nu die verschijning bedropen met den morgendauw des eeuwigen Lichts, dan perelt ook van elk takje van uw ziel dat licht van Boven uw broederen en zusteren tegen.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

4 FEBRUARI.

Onze Heiland heeft ons op het kinderleven gewezen, niet alleen opdat *wij* onze kleinen zouden opvoeden, maar ook opdat we ons zelven zouden laten opvoeden door hen. Om als *kind* voor onzen *Vader* te kunnen zijn, moeten we het kind zijn van de kinderkens leeren.

(*In de schaduwe des doods.*)

5 FEBRUARI.

De grond van ons geloof moet in ons vertrouwen op den *persoon* liggen. Niet wijl de *inhoud* zoo schoon is, moeten wij *Gods Woord* gelooven, maar omdat *Hij het sprak.*

(*Praktijk der Godzaligheid.*)

6 FEBRUARI.

Wat een bundel dorre takken zijn zou zonder stam en wortel, wat een droge bedding is zonder den stroom, die van den top der bergen ruischt, starren zonder glans, instrumenten zonder tonen, — ziedaar, wat wij zijn zouden indien de band kon worden afgesneden, die ons met Jezus in gemeenschap zet.

(*In den Kerstnacht.*)

7 FEBRUARI.

Hoe ver ge ook reeds zijt voortgeschreden, toch moet elke meerdere genade u tot inniger schuldbesef en dieper zelfvernootmoediging brengen.

(*Leerredenen* 1e *zestal.*)

8 FEBRUARI.

De Gereformeerde kent maar éen werk, het werk des Heeren, en dat ziet hij koninklijk en met majesteit doorwerken, zonder dat hij er zelf iets aan toevoegt, en zonder dat eenige macht van hel of duivel in staat is de vaste en zekere doorwerking van dat heil te stuiten.

(*E Voto I.*)

9 FEBRUARI.

Hoevelen zijn er niet die jacht maken op buitengewonen arbeid, terwijl zij vergeten het gewone huisraad blank te schuren.

(*Tract. v/d. ref. der kerken.*)

10 FEBRUARI.

Een leerstuk, in echten zin, is voor de kerk nooit iets anders, dan de juiste formuleering van een haar voor geestelijke ervaring bewust geworden waarheid.

(*De Schrift het Woord Gods.*)

11 FEBRUARI.

Te wanen dat talenten voor den persoon zelf zijn, die ze ontving, is even ongerijmd als te zeggen: Ik leg vuur in die kachel, niet om die kamer te verwarmen, maar omdat die kachel zelf anders koude lijdt.

(*Het Werk v/d Heiligen Geest.*)

12 FEBRUARI.

Barend Los.

De waarachtige godsvrucht is fel gekant tegen heftige gemoedsbewegingen.

(*Honig uit den Rotssteen.*)

13 FEBRUARI.

Jantje [illegible]

Het uitgaan op de heggen en stegen is eerst dan uitstekend, als ge vooraf met geestelijke liefde en geestelijken moed uw taak volbracht hebt *in uw eigen omgeving.*

(*Voor een distel een mirth.*)

14 FEBRUARI.

Rekent toch nimmer met *eigen wensch*, maar alleen met het *gebod* des Heeren. Gods ordinantiën zijn zoo goddelijk *barmhartig*.

(*De verborgen dingen voor den Heere onzen God.*)

15 FEBRUARI.

Men leest veel *uit* de Schrift, meer nog wordt *over* de Schrift gesproken. maar de moeite om in haar diepten in te dalen, met hart en hoofd in haar verborgenheden in te gaan, schijnt zoo spoedig te verdrieten.

(*Leerredenen* 1e *zestal.*)

16 FEBRUARI.

Een ambtsdrager die iets anders wil dan zijn Koning gehoorzamen, is tot het bekleeden van dit ambt onbekwaam.

(*E Voto I.*)

17 FEBRUARI.

Wij kunnen slechts *weer*geven wat, en zóóals, God het ons in zijn Woord *geeft;* geheel afgezien van de vraag of we er tevens in slagen het in zùlk een orde saâm te leggen, dat *wij zien* dat het past.

(*Volmaakbaarheid.*)

18 FEBRUARI.

Het verbond der genade wil altijd zeggen, dat ons eenzaam en verlaten hart een vriend voor eeuwig krijgt. Een vriend die een „*Verbond*" om nooit te breken met ons sluit. En wel een Verbond der „*plaatsbekleeding*". Hem onze last en ons *zijne* heerlijkheid.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

19 FEBRUARI.

In de kerk moet het Goddelijk mededoogen afstralen. Winnen en lokken, niet afsnijden en verjagen, moet haar doel zijn. De kerk zoekt het verlorene en stoot daarom den boetvaardige niet af.

(*Dreigend Conflict.*)

20 FEBRUARI.

Een kerk met leervrijheid is een afschaffersvereeniging waarvan ook tappers en dronkaards lid kunnen zijn.

(*Vergrijp der* 17 *Ouderlingen.*)

21 FEBRUARI.

Ge wildet zoo gaarne nuttig zijn? Nuttig zijn.... o, er is niets schooners, al vondt ge uw beeld in het heideplantje, welks twijgen men saambindt om 't straatplaveisel schoon te bezemen.

(*Oud- en Nieuwjaar.*)

22 FEBRUARI.

Niet slechts het *woord* onzer lippen, maar geheel ons leven is, of we willen of niet, een *getuigenis* dat strekt om den Naam onzes Gods te heiligen, òf.... een *getuigenis* dat dien Naam ontheiligt.

(*E Voto IV.*)

23 FEBRUARI.

Wie om het kruis niet meer aan de kroon, om het lijden niet meer aan het verblijden gelooft, heeft de diepte des geloofs nooit verstaan.

(*Beroep op het volksgeweten.*)

24 FEBRUARI.

Het Calvinisme is die opvatting van ons menschelijk bestaan, waarvoor Calvijns persoon en bewustzijn de moedergedachte, met de ontwikkelingslijn dier gedachte, bepaald heeft.

(*Calvinisme en kunst.*)

25 FEBRUARI.

We kunnen nooit een eigen rekening hebben. We rekenen altoos naar ons Hoofd. Zoolang we nog in Adam zijn, *naar Adam*, maar ook zoodra we in Christus zijn ingeplant *naar Christus*.

(*E Voto II.*)

26 FEBRUARI.

Het geheim om van de wereld los te komen ligt niet daarin, dat ge stelselmatig een slagboom tusschen haar en uzelven plaatst, maar wel hierin, dat ge den slagboom *die u van Jezus afhield*, voorgoed vallen laat.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

27 FEBRUARI.

Kind te zijn is onze eeuwige roeping: als *kind* geboren, om eens als *kind* van een *beteren Vader* te sterven, en eeuwig in het *Vaderhuis* daarboven *kind* van den *Vader* in de hemelen te zijn.

(*Gomer voor den Sabbath.*)

28 FEBRUARI.

Wie eenmaal voor een zonde bezweek, bezwijkt er daarna veel lichter voor.

(*E Voto II.*)

29 FEBRUARI.

Een waarachtig gebed is nooit doelloos, doet altijd werking, oefent altijd kracht, en is, ook afgezien van latere gebedsverhooring, den bidder ten zegen.

(*Uit het Woord II.*)

1 MAART.

Of er bestaat geen overtuiging, òf in het zoeken van heerschappij voor haar beginselen uit zich haar wezen en haar kracht.

(*De Christel. Nat. op schoolverbond.*)

2 MAART.

Verboden is u elk begeeren dat ge in geen *gebed* durft omzetten, en ook geen gebed deugt, of het *begeeren* uwer ziel moet er in uitvloeien.

(*Gomer voor den Sabbath.*)

3 MAART.

Niet 't minst door erbarming met anderer lot moet ge bidden om meer genade, en niet een zelfgenoegzaam u terugtrekken, maar een u laten gebruiken door den Heere om Hem aan anderen te vertolken, is de wet der dienende liefde die ook voor **u** in het rijk van Christus geldt.

(*Intreerede Utrecht.*)

4 MAART.

Bevinding mag nooit iets anders zijn dan bevinding van wat ons in de Schrift wordt geopenbaard.

(*E Voto II.*)

5 MAART.

Ge moet veel vrucht dragen, óók doordat ge de kinderen dezer wereld vooruitstreeft op elke baan van menschelijke ontwikkeling. Veel vrucht, doordien het verspelen van het leven, waarin ge anderen zich vermeien ziet, u tegenstaat.

(*Leerredenen* 1e *zestal.*)

6 MAART.

Sterking voor geloof zoekt in het Avondmaal hij alleen, die het in de stilte der ziel voor God belijdt: Ik geloof, Heere, kom mijne ongeloovigheid te hulp.

(*Voor een distel een mirth.*)

7 MAART.

Het Woord Gods moet u zóo de grond der grondslagen zijn, dat ge, voor uw geloof, rotsen en bergen, zonnen en starren altezaam dwarrelen en zinken ziet, om te midden van dien chaos maar één punt onbeweeglijk in al het geschapene over te houden, namelijk *Gods Woord.*

(*Oud- en Nieuwjaar.*)

3 MAART.

Het kruis van Jezus mist alles voor het oog, maar bezit alles voor het hart.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

9 MAART.

Wilt ge een volk blijven, o, volk van Nederland! zij dan godsvrucht uw eerste wapen in den strijd voor onafhankelijkheid, en daarna eerst geschut en zijdgeweer. Geloof het, dat hoe meer kinderen Gods de erve onzer vaderen telt, te hooger de muur rijst, die haar vrijheid beschermen zal.

(*Eenvormigheid, de vloek van het moderne leven.*)

10 MAART.

Een Christen mag niets om het succes, maar moet alles uit gehoorzaamheid des geloofs doen, en niet de vraag of hij slagen zal, noch de vrees dat men hem zal uitlachen, maar alleen Gods gebod mag hem richtsnoer zijn voor zijn pad.

(*Tract. v/d ref. der kerken.*)

11 MAART.

De kerk mag nooit, op de leest der maatschappij geschoeid, met de wereld ineenvloeien, maar moet met een eigen levensvorm *in* de wereld *tegen* de wereld overstaan.

(*Laatste Woord.*)

12 MAART.

Als ge er een oog voor krijgt dat „ziek zijn" tot oefening van kracht in het Koninkrijk strekt, en dat God door dat „ziek zijn" den duivel in de maatschappij bindt en de teederste toewijding ontluiken doet. . . . dan begrijpt ge hoe een „ziek mensch" soms veel nuttiger is en meer voor den Heere teweeg brengt dan een man die loopt in zijn kracht.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

13 MAART.

De liefde tusschen man en vrouw is niet vrucht van een overeenkomst, noch ook product van eigen schepping, maar gave Gods, die Hij voor en in hen bereidde, opdat Hij ze saambracht.

(*Voor een distel een mirth.*)

14 MAART.

Het Christelijk karakter spreekt niet in de hoogheid maar in den *ootmoed*, niet in den trots maar in de *zachtmoedigheid*, niet in de hoovaardij maar in de *lankmoedigheid*, in het gaarne vergeven, den vrede zoeken en het kleinachten van zichzelven.

(*E Voto IV.*)

15 MAART.

Cats is juist zóólang in ons land gelezen, als de zuiverheid onzer huislijke zeden nog met de blankheid van ons koper en het sneeuwwit van het marmer onzer gangen om den eerepalm dong.

(*Calvinisme en kunst.*)

16 MAART.

Er moet in den staat vrijheid van *denken*, vrijheid van *spreken*, vrijheid van *belijden*, vrijheid van *organisatie*, vrijheid van *eeredienst*, vrijheid van *opvoeding* zijn. Eerst dan is de conscientie onbelemmerd.

(*Vergrijp der* 17 *ouderlingen.*)

17 MAART.

De heiligmaking is niet *ons werk*, waarmeê wij tot God naderen, maar *Zijn genadegave*, waarmeê Hij naar ons toekomt.

(*Volmaakbaarheid.*)

18 MAART.

Bidden is als het ademen onzer ziel. We doen het vanzelf zonder ons af te vragen hoe het werkt. En alzoo eerst weet onze eigen ziel dat het waarlijk bidden is.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

19 MAART.

Kennis is macht, óok op geestelijk terrein.

(*Het Werk van den Heiligen Geest II.*)

20 MAART.

Oplegging van te strenge Zondagsviering aan kinderen en geestelijk onmondigen strijdt met den regel, dat de melk voor de kinderkens is en de vaste spijs voor de volmaakten.

(*Tractaat v/d. Sabbath.*)

21 MAART.

Het is goed, nabij God te zijn in uw vreugd; het is nog beter, nabij God te zijn in uw lijden.

(*Leerredenen* 1e *zestal*).

22 MAART.

Van den Middelaar is ook des Christens *lichaam*. Daarom geeft de martelaar het willig in den vuurdood, de kranke het willig aan de smart, en de stervende het willig aan het graf.

(*E Voto I.*)

23 MAART.

De kerk op aarde *is* in zichzelve niets en *vertoont* uit zichzelve geen gedaante. Slechts een kristalheldere spiegel wil ze wezen, toegekeerd naar haar hemelschen Bruidegom, om in aardschen vorm zijn heilig heerlijk beeld te weerkaatsen.

(*Alzoo zal het onder u niet zijn.*)

....

24 MAART.

Gods Liefde is uw *kennisse* van zijn liefde jarenlang vóór geweest.

(*Voor een distel een mirth.*)

25 MAART.

Wie dieper ingeleid, meer ervoer en meer ontving, moest er zijn lust en zijn liefde aan vinden, om met die geestelijke gaven de minder rijk gemaakten in ootmoed te dienen; en de minder ervarenen en minder gerijpten moesten er hart en zinnen voor open zetten om te leven van anderer overvloed.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

26 MAART.

Liefde is de ziel van alle waarachtige vertroosting.

(*In de schaduwen des doods.*)

27 MAART.

Is de goddelijke kracht in ons gemoed uitgestort, dan moet door *elk* der organen van onzen geest dat leven naar buiten dringen, en elk dier organen daardoor zelf gezuiverd worden. Bovenal ons *denk*vermogen, om daardoor steeds helderder blik op onszelf en de wereld te gewinnen.

(*Leerredenen* 1e *zestal.*)

28 MAART.

Alle arbeid in het Koninkrijk Gods moet gedaan, niet omdat de arbeiders het zelf gewenscht vinden, maar omdat Gods Woord het hun *gelast*, en niet op de wijze, die *hun* het profijtelijkst dunkt, maar gelijk de Heere dit in zijn Woord *beveelt.*

(*Sep. en Dol.*)

29 MAART.

Niet om met lauweren u te tooien, maar om ten bloede toe te strijden, zijt ge in dit leven als Christenen geroepen.

(*Beroep op het volksgeweten.*)

30 MAART.

Plaats en tijd zijn ontzettende machten, die de kerken aller eeuwen *plaatselijk* en *tijdelijk* verdeelen en uiteenwerpen, en het is door de Heilige Schrift, dat deze schade te niet wordt gedaan, nademaal God thans tot de kerk *aller* eeuwen en van *alle* plaatsen door dit één zelfde Woord spreekt.

(*E Voto II.*)

31 MAART.

Tante Chris.

Bij onbekeerden kan wel van „deugdsbetrachting", maar nooit van „heiligmaking" sprake zijn. Heiligmaking is het privilegie van Gods kinderen, waarbij zij Gods akkerwerk zijn en Hij de landman is.

(*Volmaakbaarheid.*)

1 APRIL.

[illegible]

Ledigheid is des duivels oorkussen; en nooit meer dan juist op den Sabbath is Satan op de been.

(*Gomer voor den Sabbath.*)

2 APRIL.

Eene Christenvrouw schiet te kort in haar roeping, zoo ze nog iets hoogers en begeerlijkers kent, dan den schoonsten eerenaam van „*dienstmaagd des Heeren*" te verwerven.

(*Gomer voor den Sabbath.*)

3 APRIL.

Het geheim der tevredenheid ligt in het kinderlijk geloof *dat God voor ons zorgt*, en onze bezorgdheid dus *overbodig* zoo niet *zondig* is.

(*Praktijk der Godzaligheid.*)

4 APRIL.

De ondermijning van het stille huiselijk leven stort een stroom van vernieling langs alle gangen van het maatschappelijk leven uit.

(*Dagen v. goede boodschap: Oud- en Nieuwjaar.*)

5 APRIL.

Rank in den Wijnstok zoo ge dat maar zijn wilt, dan *kunt* ge niet slechts, maar dan *moet* ge vrucht dragen, want, hoe zwak ge in u zelf zijt, in u werkt dan de kracht van den Wijnstok, die van zelf de vrucht in u uitbotten doet, niet u, maar Christus tot eere.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 80.*)

6 APRIL.

Het moederhart heeft verborgen krachten, die het openbaart in die oogenblikken, waarin elk ander zich de kracht voelt ontzinken.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 150.*)

7 APRIL.

Niet te berekenen zijn de uitnemende stoffelijke en geestelijke voordeelen die een volk te beurt vallen, zoo het van meet af in de zuivere paden geleid wordt, door uitzuivering uit zijn religie van elke principieele dwaling en een reformeeren van de uitgangen van zijn bewustzijn.

(*E Voto I, p. 9.*)

8 APRIL.

Het *kindeke* mag in het kind van God, ook als hij man geworden is, nooit ondergaan.

(*E Voto IV.*)

9 APRIL.

Van onzen kant gezien was het kruis éène afzichtelijkheid, maar gezien van den hemelkant, van Gods zijde, o, dan was datzelfde kruis zoo allerprachtigst schoon, het schoonst dat ooit Gods engelen gezien hadden ; de bloesemknop der eeuwige genade die ontlook.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

10 APRIL.

Aan uwen Koning behoort al uw goud en zilver. En daarom hebt ge te *geven* voor Jezus of aan Jezus. Alles behoort *Hem* toe. En wat ge uitdeelen moogt, deelt ge alzoo in Jezus naam uit, niet van het uwe, maar van hetgeen van Jezus is.

(*E Voto I, p. 642.*)

11 APRIL.

Een stille, zwijgende godsvrucht is tegen de Schrift. God zult ge liefhebben met heel uw ziel en heel uw hart, maar ook met heel uw *verstand* en al uwe *krachten*. Dit is en blijft het eerste en groote gebod.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

12 APRIL.

Jo. [illegible]

Bero Ingversen.

Het Sacrament dient niet om het geloof in u te werken, maar om, *als* ge gelooft, dat geloof in u *te sterken.*

(*E Voto II, p. 465.*)

13 APRIL.

Stel eens, gij zijt een rijk begaafde en ook geestelijk rijke geest. . . .

Dan is niets in die gave een verdienste, maar alles toebetrouwd goed, dat u onder een allerzwaarste verplichting legt; u bloot stelt aan zeer groote gevaren; en u verplicht om in veel dieper zin dan andere broederen te dienen.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

14 APRIL.

Onder al zijn kunstgenooten is alleen de Dichter de volkomen vrij geborene, van natuur en tijdgeest desnoods onafhankelijk, alleen levende bij de gratie van zijn God.

(*Calvinisme en kunst.*)

15 APRIL.

De naam van Christus staat nimmer stil, maar is als een oliedrop die rusteloos voortdringt. Hij kan niet tot ruste komen eer hij, even als uw persoonlijk leven, zoo ook uw volks-existentie tot aan den buitensten zoom doortrokken hebbe.

(*Bedoeld noch gezegd. p. 11.*)

16 APRIL.

Het kruis ligt voor een kind van God als heilig symbool over *heel* het leven.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

17 APRIL.

Ieder kind Gods moet de heilige kunst leeren om zóo te geven, en zóo met zijn geld voor den dienst des Heeren te woekeren, dat er bij zijn sterven een geheel kapitaal opgelegd is, niet op aarde, maar daarboven.

(*In de schaduwe des Doods*, *p. 49.*)

18 APRIL.

Die luide, scherpe, sterk sprekende herinnering aan uw zonde tegen Gods erbarmingen, die u als kind van God in uw conscientie onrustig houdt, is een zegen, een zeer beschamende genade, een bewijs dat uw Vader u niet verlaat.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

19 APRIL.

De nederige ontvangt genade. Die zich in de ure des gebeds niet voor zijn God vernedert, kan niet bidden. Maar die het doet, drinkt met het bidden zelf genade in, ademt in den dampkring des levens en wordt door inwerking van hooger kracht verkwikt.

(*Uit het Woord II, p. 45.*)

20 APRIL.

Een beginsel kàn niet rusten, eer het in wetenschappelijk geordenden samenhang àl zijn kiemen ontluiken doet, en een volksdeel, voor zulk een beginsel opkomend, màg niet aflaten, eer het uit den wortel des geloofs ook de vrucht der wetenschap wist te telen.

(*Souvereiniteit in eigen kring.*)

21 APRIL.

De menschenkennis, die Gods Woord ons leert, is van den aanbeginne tot het einde één wegnemen van nevelen, van droombeelden, van illusiën, van schoone voorstellingen, van onware ideeën, die we ons van den mensch *als mensch* gevormd hadden.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

22 APRIL.

Alle goed gebed onderstelt, dat men ook de hand aan den ploeg sla.

(*Sep. en Dol. p. 71.*)

23 APRIL.

Wie achter Christus wil komen, die kent geen kruis met rozen behangen, maar vindt elken morgen zijn naakt en hard en bitter kruis voor zijn voeten liggen, en weet dat hij het op moet nemen, en het, vroolijk volgend, te dragen heeft achter zijn Heere aan.

(*Sion door recht verlost. p. 22.*)

24 APRIL.

Het is uiterst bedenkelijk over een vervalsching van beginsel heen te stappen. Vroeg of laat wreekt zich dit altoos.

(*Dreigend conflict. p. 23.*)

25 APRIL.

Elk man van beginsel is even onlosmakelijk aan dat beginsel verbonden als hij los is van zijn tijdelijken verschijningsvorm.

(*Ons Program. p. VII.*)

26 APRIL.

De voorbede van uw Hoogepriester is de grondslag, waarop het gebouw uwer hope staat. Aan dat bidden geeft ge u over als ge slapen gaat; en als ge opstaat in den morgen, dan is dat bidden van Jezus weer de grond van uw vertrouwen, om met moed den strijd des daags tegen te gaan.

(*Dagen v. goede boodschap: Op den Pinksterdag, p. 12.*)

27 APRIL.

Het durven aanvaarden van zijn verlorenheid is reeds een geloofsdaad.

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest II*, *p. 130.*)

28 APRIL.

De Schrift is de eenige bron, waaruit onze kennis omtrent Gods bedoelingen te putten is, en de eenige maatstaf, die over de juistheid onzer inzichten in de waarheid mag beslissen.

(*Uit het Woord: Dat de genade particulier is. p. 216.*)

29 APRIL.

Het is goed nabij God te zijn in elken strijd, want hoe ook verwond en afgemat, als ge maar vlucht in Zijn tente, geeft Hij uw moede ziel kracht en balsem voor de wonde. Dan reikt Hij u de wapenen, en houdt uw hand terug, die ge in zondigen ijver zoudt uitstrekken.

(*Leerredenen 1e zestal*, *p. 21.*)

30 APRIL.

Inschikkelijkheid is iets persoonlijk voor een ander over hebben, doordien men begrijpt dat men over en weer elkander noodig heeft, en dus beter doet met de twee wielen onder één wagen te zetten, dan elk met een éenwielswagen elkaâr in den weg te rijden.

(*Ons Program, p. 426.*)

1 MEI.

Niets stemt de ziel zóo tot bidden, niets leent aan het gebed zóo den gewijden vorm, als het lezen van Gods Woord. Ook voor het morgen- en avondgebed in den huiselijken kring is zulk *voorafgaand* lezen niet genoeg te waardeeren. Goed lezen is het halve bidden, gelijk goed bidden het halve werk is.

(*Uit het Woord II, p. 47.*)

2 MEI.

Na de bekeering mag nooit ontbreken een gestadige ontwikkeling van kracht, een voortdurende ontplooiing van het schoon des hoogeren levens, een steeds uitbotten en rijpen van vrucht. Stilstand is een eigenschap van den dood, maar niet van het leven.

(*Uit het Woord: Volmaakbaarheid, p. 42.*)

3 MEI.

Wie gelooft vindt Gods zorge zoo onuitsprekelijk groot en rijk, en zijne nooden, daarbij vergeleken, zoo klein en nietig.

(*Praktijk der Godzaligheid.*)

4 MEI.

Hoe wil men zich een kerk van Christus denken, zonder hart voor het lijden, en zonder den innerlijken drang, om haar Heiland, dien ze aanbidt, ook in de majesteit zijner reddende, heil aanbrengende liefde te doen schitteren?

(*De arbeiderskwestie en de kerk, p. 7.*)

5 MEI.

De *Zondag* is op zich zelf als elke andere dag; maar dit is zijn weelde en heerlijkheid, dat God hem gezegend heeft en geheiligd.

(*Tractaat v. d. Sabbath.*)

6 MEI.

Geestelijke staten zijn er maar twee: Ge zijt òf nog geheel *dood*, òf reeds *levend*, al is het ook dat dit nieuwe leven nog slechts de *bekommering* uwer ziele werkt.

(*E Voto I, p. 56.*)

7 MEI.

Voor u die den Man van smarte achterna treedt, is het terrein van uw leven, uw lieven, uw worstelen, ook donker; ja, maar donker als de grauwe akker, die de zaadkorrels van het licht in zijn schoot voor u verborgen houdt, voor u rijpen, voor u zwellen doet, om het eens al licht, al glans en heerlijkheid om u heen te doen zijn.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

8 MEI.

Niets kan zijn, gelijk het zelf wil wezen, maar alle ding moet wezen gelijk God wil.

(*E Voto I, p. 20.*)

9 MEI.

God oordeelt, maar juist daarom wil de Heere dat een iegelijk eerst zichzelven zal oordeelen.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

10 MEI.

Oók het werk van Martha moet gedaan, maar als Martha niet straks evenals Maria ook den stillen omgang met haar Heiland zoekt, is haar loon weg.

(*E Voto IV.*)

11 MEI.

Bij het stroeve en stramme, dat het manlijk Calvinisme zoo vaak op onze kringen stempelt, is de dienst der vrouw in het huis haars Heeren zoo dubbel noodig.

(*Gomer v/d Sabbath, p. 240.*)

12 MEI.

Ge moogt nooit minachtend op de u door God in dit leven aangewezen taak neerzien. Integendeel, ge zult er u voor inspannen, er u met heel uw persoon op toeleggen. Wat ge doet, moet ge goed doen, en in uw beroep woekeren met de u van God geschonken talenten.

(*In de schaduwe des doods, p. 48.*)

13 MEI.

Er zijn in den beginne twee werelden geschapen. De wereld waarin we nu vertoeven is de vaal verlichte kelder, en de hemel boven ons is de schitterende opperzaal, waar alles jubelt.

(*Dagen v. goede boodschap. Op den Pinksterdag, p. 14.*)

14 MEI.

Geen gebied des levens blijve u als Christen vreemd. Geen levensvraag worde opgeworpen, waarop door u geen antwoord van den Heere gezocht wordt. Geen talent zij u toebetrouwd, waarmee gij voor Hem die u verlost heeft, niet zoekt te woekeren.

(*De Vleeschwording des Woords het levensbeginsel der kerk*, *p.* 25.)

15 MEI.

De schoonste parel in de kroon onzer vorsten is: Het zwakke en ellendige staande te houden, opdat het door de machthebbers en geweldigen niet te bang worde gedrukt.

(*Handenarbeid, p. 10.*)

16 MEI.

De Sabbathsruste brengt stilstand van winste voor uw schatkist op aarde, maar volop winste voor uw schat, die in de hemelen is.

(*Gomer v/d Sabbath, p. 17.*)

17 MEI.

Bidden zonder werken is een caricatuur van ware vroomheid; maar werken zonder bidden is een hoonen van den levenden God.

(*In de schaduwe des doods, p. 33.*)

18 MEI.

De krachten, u gegund, de talenten, u geschonken: al uw streven, de invloed van uw macht, de arm van uw gezag, de hefboom uwer schatten, is het alles in beweging, nooit rustend, maar steeds werkend voor de eere van uw God?

(*Dagen v. goede boodschap: Oud- en Nieuwjaar.*)

19 MEI.

God is zoo goed.

Hij geeft den stok en staf des broods zoo mild, zoo rijk, zoo overvloedig, dat het ons te moede wordt alsof „dat dagelijksch brood" een vanzelfheid is, een gave die ons elken morgen in den schoot valt.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

20 MEI.

Poog toch nooit goede werken te doen om in Christus te blijven, waar Hij juist omgekeerd van het blijven in Hem als middel tot vruchtdragen spreekt.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 84.*)

21 MEI.

„Mijn volk," zegt de Heere, „zal verzadigd worden met *mijn* goed." Als het kind van God dat weet, dat voelt, daarin leeft, is het dan niet letterlijk waar, dat het kindschap Gods rijk maakt, enkel door dat God de Heere op elk stuk meubel en op elk stuk kleeding en op elk stuk sieraad dat ééne woord schrijft: „*Mijn Goed!*"

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

22 MEI.

Tante Ida

In den dag des oordeels zal geen schat van waarheid in het geheugen, geen zuivere afdruk der rechtzinnigste belijdenis u baten. Zelfs geen Bijbel op zichzelf, alleen God, Dien die Bijbel openbaart, Wiens naam die leer belijdt, kan u dan door zijn machtigen arm dekken.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 23.*)

23 MEI.

Dacht ge er ooit aan „hoe uitnemend de grootheid Zijner kracht zijn moet aan ons die gelooven," om, in zulk een koud hart als wij hebben, ook maar voor één oogenblik, ondanks Satan, zoo volzalige liefde uit te storten.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

24 MEI.

Bedek met den mantel der liefde *anderer* gebreken, waar ge tot bitterheid in uw toornen zoudt neigen, en ge zult den eisch der liefde hebben gehuldigd. Maar weg met alle bedekselen, waar het onze *eigene* gebreken geldt, om het onszelven bewust te worden, wie *wij* in het oog Gods zijn.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 47.*)

25 MEI.

Nooit kan een deel der bevolking onderdrukking lijden, of het wordt er juist door gesterkt; het lijdt, en juist dit lijden oefent zijn zedelijke kracht.

(*Liberalen en Joden, p. 16.*)

26 MEI.

De kerk Gods tiert nooit weliger dan waar ze gelegenheid ontvangt om zich vrij uit haar geestelijke kracht op te bouwen.

(*Tract. v. d. ref. d. kerken.*)

27 MEI.

Het kruis van Christus is de plaats, waar uw ziel, elk oogenblik uws levens, vertoeven moet. Alleen de blik, dien ge van daaruit op de wereld werpt, vertoont u haar leven in het rechte licht. Alleen het gebed, dáar opgezonden, dringt tot Gods Vaderhart door. Alleen de kracht, daar gevonden, bezwijkt nooit.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 160.*)

28 MEI.

Beter dan de fijnste scheikundige zijn praeparaten schift en mengt, heeft God de Heilige Schrift voortgebracht, wel wetende wat gezegd en wat gezwegen moest, opdat er vrede en kracht voor uw ziel in mocht zijn.

(*De verborgen dingen voor den Heere onzen God, p. 193.*)

29 MEI.

Waar arm en rijk tegenover elkander staan, kiest Jezus zijn plaats nooit bij de meer gegoeden, maar sluit hij zich altoos bij de armeren aan.

(*Het soc. vraagstuk en de Chr. religie.*)

30 MEI.

Alleen het vrije leven blijft gezond, en alleen volledige vrijheid kan een kranke kerk op den weg der herstelling leiden.

(*Vrijmaking der kerk*, *p.* 57.)

31 MEI.

Rijk wordt, wie arm zijn kan. Wie het goud versmaden durft, heeft de goudmijn ontdekt.

(*Geworteld en gegrond*, *p.* 28.)

1 JUNI.

Zoodra de beginselen veld winnen, die uw diepste overtuiging tegen zijn, dan is strijd u ten plicht, vrede u tot zonde geworden, en moet ge die beginselen, ten koste van den besten vrede, aantasten voor vriend en vijand, ze brandmerkend met al het vuur van uw geloof.

(*Modernisme een fata morgana, p. 7.*)

2 JUNI.

Als de liefde Gods niet alles overwinnend was, en niet aangelegd op zéer boozen zin in het te redden schepsel, hoe zou er ooit volharding der heiligen kunnen zijn?

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 88.*)

3 JUNI.

Weelde verwijft en bij te ruim deel vermagert de ziel.

(*De Twaalf Patriarchen.*)

4 JUNI.

Wezenlijk talent geurt als de bloem zonder het zelf te weten.

(*Scolastica.*)

5 JUNI.

„Volstandigheid ten einde toe," eischt *voortgang* en is met *stilstand* onvereenigbaar.

(*Gomer v. d. Sabbath, p.* 259.)

6 JUNI.

Het doet er niets toe wat *wij* van ons zelf oordeelen, maar eeniglijk beslist over ons wel en wee, wat Christus over ons denkt in zijn heilige gedachten.

(*Uit het Woord: Volmaakbaarheid, p. 107.*)

7 JUNI.

Heeft Calvijn nòg fijner, nòg zuiverder het beeld der kerke Christi voor ons afgewerkt, dan de held van Wittenberg, Luther was het die het graniet er voor uit de rots te voorschijn haalde en in machtige trekken de gestalte er voor in schets bracht.

(*Tract. v. d. ref. d. kerken.*)

8 JUNI.

Nuttig zijn moet gevolg, geen doel wezen; juist zooals de roos haar geuren uitstraalt, zonder zelf het te weten, en de starren flonkeren in den nacht, zonder vooraf te zeggen, dat ze flonkeren zullen.

(*Dagen v. goede boodschap: Oud- en Nieuwjaar.*)

9 JUNI.

Bom Aedriaan

De bron der genade is niet in den *Middelaar* alleen, maar in den *Drieëenigen God*.

(*E Voto I, p. 84.*)

10 JUNI.

Heb medegevoel met het lijden der *ge*drukten en *ver*drukten. In niets zoo sterk als in dit heilig *mede*lijden kunt ge „navolgers Gods als geliefde kinderen” zijn.

(*Het soc. vraagstuk en de Christel. religie.*)

11 JUNI.

Zonde éens gepleegd geeft een hebbelijkheid.

(*E Voto I, p. 68.*)

12 JUNI.

Dorst ge naar liefde of vriendschap, o, ga naar het kruis van Christus, en kies in hen of haar, die aan den voet van dat kruis zijn neergeknield, het hart waaraan ge het uwe geven wilt, dan zal het een samen*leven* zijn om eenmaal samen te *sterven.*

(*Leerredenen 1e zestal, p. 165.*)

13 JUNI.

Gij moet geen zonde bestrijden omdat ze *u*, maar omdat ze *God* een hinder in zijn heilige oogen is.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

14 JUNI.

Een hart dat haat, hoort en zegt graag wat zijn haat rechtvaardigt. Maar wie God zoekt, spreekt van zijn vijand alleen tot God in den gebede.

(*E Voto IV.*)

15 JUNI.

Een kind van God mag nooit verijdeling van zijn plannen, struikelblokken op zijn weg, tegenspoeden waarmee hij te worstelen heeft, kortom al wat zijn geluk onvolkomen doet zijn, beschouwen als iets dat de menschen hem aandoen, maar moet ze eeren als over hem gebracht door zijn God, die het *noodig* voor hem keurde, dat hij ze ondergaat.

(*In de schaduwe des doods, p. 4.*)

16 JUNI.

Uw goede voornemens,.... ach ze zullen telkens en telkens weer op teleurstelling uitloopen. Zult ge ze dan laten varen om in de zonde voort te leven? Neen, zeg ik u, maar u is van noode aan Hem het oor te leenen, die u toeroept: „Zonder mij kunt gij niets doen".

(*Leerredenen 1e zestal, p. 85.*)

17 JUNI.

Vrees niet ongeestelijk te worden, door Gods ordinantiën te eerbiedigen óok op niet geestelijk terrein. Eer omgekeerd leidt door overgeestelijkheid het geestelijke schade.

(*Sep. en Dol.*, *p. 6.*)

18 JUNI.

Gods Woord is de *eenige*, *algenoegzame* en *onfeilbare* regel voor ons geloof en onzen wandel.

(*Dreigend conflict, p. 39.*)

19 JUNI.

Paulus trekt tusschen de wetenschap der wereld en het geloof een klove, zóo onoverschrijdbaar, dat hij als *dwaasheid* en als *wijsheid* den gedachtekring van het éene met den levenskring van het andere beginsel vergelijkt.

(*Souvereiniteit in eigen kring.*)

20 JUNI.

Evangelieprediking die niet tot *bekeering* leidt, verzwaart het oordeel.

(*Uit het Woord II, p. 64.*)

21 JUNI.

Beschouw de Schrift toch nooit als een boek waarin ge telkens het antwoord kunt naslaan op uw nieuwsgierige vragen, maar eer haar als de heilige instructie, die God, toen Hij u in dienst nam, u meegaf, opdat ge, tot zijn dienst bekwaam en Zijns indachtig, arbeiden zoudt.

(*De verborgen dingen voor den Heere onzen God, p. 194.*)

22 JUNI.

De boekstaving door den Heiligen Geest van het geïnspireerde heeft niets gemeen met een notariëel proces-verbaal, maar de feiten in hun veelzijdige beteekenis, zijn door den oppersten Kunstenaar met een afwisseling van coloriet op het doek gebracht, die wel den bijzienden kabbalist den blik verwart, maar den op een afstand blijvenden kenner verrukt door heerlijke harmonieën.

(*Hedend. Schriftcritiek.*)

23 JUNI.

De liefde wordt niet op aarde maar in den hemel geboren, en al wat zelfverloochenend en erbarmend is, dat groeit niet op den akker van uw eigen hart, maar *daalt neer*, en wordt u toegezonden.

(*Dagen v. goede boodschap: Op den Pinksterdag, p. 42.*)

24 JUNI.

Voor geld is geen mosterdzaadje des geloofs, geen sprankje van het vuur des Geestes te verwerven; en omgekeerd, waar dat geloof maar ontkiemt, en de Geest zijn gloed openbaart, daar heeft het aan geld nooit ontbroken.

(*Kerkelijke goederen, p. 4.*)

25 JUNI.

Een prediking, die altoos weer de eerste beginselen wil leggen, predikt èn het gehoor èn den prediker dood.

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest III, p. 75.*)

26 JUNI.

Er is ontwikkeling ook in de kennisse der waarheid. Niet de averechtsche ontwikkeling, die afbreekt al wat vaststond, maar de deugdelijke ontwikkeling die voortbouwt op het eens gelegde fondament en steeds hooger de muren van het gebouw der waarheid rijzen doet.

(*Uit het Woord: Leer der verbonden*, *p. 222.*)

27 JUNI.

Het is niet gereformeerd om *eenerzijds* een onbezield leven in lichaam, huis en beroep te leiden, en *daarnaast* een hooggestemd leven der ziel in den kring der vromen. Beide levenscirkels moeten één zelfde middenpunt hebben in den Heere onzen God. Van Hem alle kracht voor ons dagelijksch, van Hem alle kracht voor ons geestelijk leven.

(*In de schaduwe des doods, p. 15.*)

28 JUNI.

Oom Jo.

Als de verstramde lippen des zondaars met de eerste druppelen der genade bedauwd worden, dan wijkt de dorst niet, maar wordt eerst voelbaar, en de lijder vraagt dat een volle beker hem voor dien enkelen druppel worde gegund.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 168.*)

29 JUNI.

Bij elk bezoek van God aan onze ziel moet er, zal het wel zijn, *weer een stuk van ons hart mee naar boven;* telkens weer een iets van onze persoonlijkheid losgemaakt om nu reeds in te leven en in te wonen in *den hemel.*

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

30 JUNI.

Corrij

Het geloof is niet op het eenzame aangelegd, maar bestemd om velen saam te sterken. De rijke God geeft niet aan ieder alles, maar aan elk iets, opdat in de onderlinge gemeenschap en mededeeling der gaven elk zijner genadeschatten door *allen* saâm zou bezeten worden.

(*Dagen v. goede boodschap: Oud- en Nieuwjaar.*)

1 JULI.

In de breking, die de zevende dag telkenmale in den loop van de dagen en van de uitwendige bezigheid brengt, ligt geprofeteerd de eeuwige Sabbath die eens, en dan voor eeuwig, komen zal.

(*Tractaat v. d. Sabbath.*)

2 JULI.

De kerk bezit haar belijdenis niet als gedachtevrucht van geleerde denkers, maar als dierbaar kleinood door den Heiligen Geest haar in haar bangste zielsworstelingen heerlijk toebereid.

(*Tract. v. d. ref. d. kerken.*)

3 JULI.

God heeft uw levenstaak bepaald. Hij riep u voor die taak bij name, en gij hebt niet anders te antwoorden dan: „Zie, hier ben ik, Heere!" en tot uw sterven toe in dezen dienst van uw God getrouw te zijn.

(*Scolastica.*)

4 JULI.

De onbekeerde *doet* de zonde. De bekeerde *ondergaat* de zonde, als iets dat hij afbidt, dat hem lijden veroorzaakt. De eerste zondigt en *mint* de zonde, de laatste zondigt en *haat* de zonde.

(*Uit het woord: Volmaakbaarheid*, *p. 141.*)

5 JULI.

Vrijheid van *geweten* mag nooit in vrijheid voor den *gewetenlooze* ontaarden. Vrijlating der gewetenloosheid heft de vrijheid van haar tegendeel, d. i. van het *geweten*, juist op.

(*Vergrijp der 17 Ouderlingen, p. 98.*)

6 JULI.

Elke morgen ligt er eene taak voor onze rekening, die God wil dat we af zullen werken.

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 100.*)

7 JULI.

Ge kunt niet uit uw tijd loopen, maar moet dien nemen gelijk hij is, en die tijd eischt nu eenmaal dat men òf de vastigheid van zijn geloof zie loswrikken, òf er den strijd voor aanbindt, — en bij zulk een keuze weet immers de besliste in overtuiging zelfs niet wat aarzeling is.

(*Modernisme een fata morgana, p. 7.*)

8 JULI.

De wereld, niet de kerk, is het perk, waarin om den prijs geworsteld wordt. De kerk, wel verre van de kampplaats zelf te zijn, is veeleer als de legertent des Heeren, waar men vóor den strijd zich sterkt, na den strijd zijn wonden verbindt, en aan de tafel des Heeren wordt gespijsd.

(*Geworteld en Gegrond, p. 22.*)

9 JULI.

Ons gebed is de thermometer van ons geestelijk leven.

(*Uit het woord: Dat de genade particulier is, p. 230.*)

10 JULI.

Tante Kee.

Farizeisme is de verrotting der edelste vrucht, namelijk van die der godzaligheid. Het bederf van het allerbeste, dat op aarde is.

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest III*, 77.)

11 JULI.

Wenscht ge liefde, teederheid van conscientie, nederigheid van ziel, zelfverloochening? Zoekt al deze dingen boven waar Christus is, die ze voor u bereid heeft als schatten, juist op *u* aangelegd, de ring der verzegeling met *uw* naam in den keursteen, het kleed der gerechtigheid juist zooals het zijn moet voor u.

(*Dagen v. goede boodschap: Op den Pinksterdag, p. 43.*)

12 JULI.

De kerk van Christus is geroepen om in *de taal van onzen tijd* voor de kinderen van ons geslacht de groote werken Gods uit te spreken.

(*Uit het Woord: Wonderen, p. 8.*)

13 JULI.

Niet het *leerstuk*, maar het *feit* der uitverkiezing is de onwankelbare grond, waarop de kerk des Heeren staat.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 7.*)

14 JULI.

Een Christen-huisgezin moet een afbeelding van de kerk in 't klein zijn. Het huisgezin ontstaat door het huwelijk; en het huwelijk draagt in zich de afschaduwing van de heilige betrekking, die tusschen Christus en zijn Kerk bestaat.

(*Uit het Woord II, p. 216.*)

15 JULI.

Uw Doop is een daad Gods, die in dit korte aardsche leven slechts even haar spoor teekent, maar die beslissen kan voor uw bestaan in de eeuwigheid.

(*Voor een distel een mirth*, *p.* 75.)

16 JULI.

God te *dienen* is verhooging en opheffing, zelfs voor den machtigsten, edelsten geest.

(*Schoolkwestie*, *p. 32.*)

17 JULI.

Dat is juist het kenmerk van het Heilige, dat het nooit krachteloos is, maar ten vloek wordt, wien het niet ten zegen gedijt. Wie met den Christus in aanraking komt, kan niet blijven die hij was, maar moet òf ter opstanding òf ten val Zijn oneindige kracht ervaren.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 86.*)

18 JULI.

Als wij *lijden*, en het oog gaat er voor open, dat God ons uitverkoor om *dit* lijden te dragen, opdat in ons lijden openbaar zou worden, hoe machtig Gods genade is, o, dan brengt elke dag ervaring van nieuwe genade, tot we eindelijk over het lijden triumfeeren, en het aan Satan en de wereld toonen, dat de vreugde die Gods kind geniet, te rijk is om zelfs door het bangste lijden overstemd te worden.

(*In de schaduwe des doods, p. 133.*)

19 JULI.

Niet God moet zich schikken naar wat in het schepsel is, maar al wat ge van het schepsel belijdt, moet zich schikken naar uw belijdenis van den eeuwigen God.

(*Calvinisme en Revisie.*)

20 JULI.

Er is een schitteren door meer dan eer en gave, een schitteren door dienende liefde en door zelfopoffering.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 86.*)

21 JULI.

Gelijk het leven sterft, voor het ontleedmes er aan toekwam, en de liefde verdwijnt zoodra ge haar verklaren wilt, zoo is ook het schoon bestemd om gaaf en ongedeeld genoten te worden, en wie het zóó niet genieten kan, geniet het nooit.

(*Calvinisme en kunst.*)

22 JULI.

Als ge de paden en gangen van uw eigen ziel doorzoekt, onderzoek dan wel zeer naarstiglijk of onder de offers die voor Jezus vielen, ook reeds uw „hoogmoedig denken" was, en het „*ik dwaas*" en „*Hij alleen wijs*" u reeds de triomf werd des Geestes.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

23 JULI.

Van onze gezinnen, van ons kerkelijk, ja van elk Christelijk vereenigingsleven, altijd moet de wereld getuigen kunnen: „Zie hoe lief ze elkander hebben."

(*E Voto IV.*)

24 JULI.

Een gebouw, een leeraar, een bijbel en een gemeente maken nog geen kerk en geen prediking. Een kerk en een prediking wordt dat alles eerst *als God er bij komt.*

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

25 JULI.

Als er goede werken door Gods kind volbracht worden, dan is niet *hij* die er zijn God mee afbetaalt, maar *zijn God*, die hem er in nieuwe schuld van dankbaarheid meê zet.

(*E Voto I, p. 91.*)

26 JULI.

Leven de kranken in uw gebed? . . . . .

Onze kranken, die ziek werden, opdat wij *onze* liefde aan hen zouden oefenen, opdat *ons* geloof aan hen openbaar zou worden, opdat *ons* troost voor hen op de lippen zou komen.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

27 JULI.

Wel de zonde, maar niet de genade erft over.

(*E Voto I*, *p*. 120.)

28 JULI.

Priesters en priesteressen te zijn is ook ons gegeven. Ook ons moet het lijden aantrekken; ook in ons moet de hartstocht glinsteren, om de smart te omarmen, om in het benauwde van anderer ziel mede benauwd te worden, om te *helpen* dragen, *voor* anderen te dragen, te dragen wat ze zelven *nog niet weten* dat als last op hen te wachten ligt.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

29 JULI.

Een volk, dat naar God vraagt, is niet te regeeren, tenzij de souverein zich regeeren late door Gods Woord.

(*Ons Program, p. 57.*)

30 JULI.

„Mij zal niets ontbreken!" beteekent eigenlijk alleen dit: *God* zal mij nooit ontbreken. En nu met uw God, dan hebt ge het hoogst en heiligst goed; en wat hebt ge dan te klagen?

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

31 JULI.

Elk uitverkoorne is er niet maar toe geroepen, maar er ook *op aangelegd*, om in het lichaam van Christus, juist *die* geestelijke levensfunctie te vervullen, die onmisbaar is voor den wasdom van het geheel.

(*Dagen v. goede boodschap: Op den Pinksterdag, p. 95*).

1 AUGUSTUS.

„*Mij zal niets ontbreken!*" Wie dát gelooft, die is er. Die heeft vrede, die kent rust. Die ligt met lijf en ziel, met vrouw en kind, met nood en dood op God den Heere gewenteld.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

2 AUGUSTUS.

Liever de kleine schare tot een luttele hoop, ja tot een handvolle weggesmolten, dan door valsche leus of onzedelijk vergelijk, den allesbeslissenden steun verbeurd van den machtigen Bondgenoot daarboven.

(*Leerredenen 1e zestal*, *p*. 25.)

3 AUGUSTUS.

In de wereld blijvende, moeten we, zoo dikwijls de eisch van het woord der wereld met den eisch van het Woord onzes Gods in botsing geraakt, voor dat Woord onzes Gods onverbiddelijk en onwrikbaar pal staan, en nooit dat Woord in de plooien van ons wereldsch kleed wegstoppen.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

4 AUGUSTUS.

Als de Zonne der gerechtigheid over ons opgaat, en door de luiken van ons hart naar beneden schijnt, o, hoe voller het licht dan wordt, hoe meer zonden we in ons ontdekken, tot eindelijk ook het laatste, dat we onbezoedeld waanden, bestoven voor ons ligt.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 166.*)

5 AUGUSTUS.

Een mensch moet ook bij de smart des levens maat weten te houden; zichzelven inbinden en bedwingen; en zelfs bij de heftigste zielsaandoening moet „de geest van den profeet altijd aan den profeet" onderworpen blijven.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

6 AUGUSTUS.

Hoe ver ge ook op uwen levensweg terugziet, altijd was de Heere u voor, u reeds genade bereidend, toen gij Hem nog verwierpt, u reeds trekkend, toen gij nog niet badt.

(*Leerredenen 2e zestal*, *p*. 17.)

7 AUGUSTUS.

De wereld der dieren is een wondere wereld, geschapen, zeker om ons te voeden; óók om ons te dienen; deels zelfs om ons te verkwikken door hun zang of door hun trouw; maar boven en bij dit alles ook bestemd, *om ons te beschamen.*

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

8 AUGUSTUS.

Wie na gedoopt te zijn niet het Avondmaal zoekt, is gelijk aan den vreemdeling, die na aangeklopt te hebben en in de feestzaal te zijn binnengelaten, vlak bij de deur staan blijft, en zich verre houdt van de aanzittende gasten.

(*Voor een distel een mirth, p. 128.*)

9 AUGUSTUS.

Ook het leven van het hart is een kunst en het leven met God is een kunst, en reeds hier aan te sluiten aan het leven wat daarna komt, is de grootste kunst van al.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

10 AUGUSTUS.

Van geslacht op geslacht moet de kennisse Gods door het werk der opvoeding worden voortgeplant.

(*Voor een distel een mirth, p. 117.*)

11 AUGUSTUS.

Zie toch nooit alleen op *uw* lijden, maar veeleer op den oversten Leidsman. die ook op den lijdensweg vooruitging, om de eigenlijke smart, die u verteren zou, in uw plaats te dragen, en u niet anders over te laten dan *Hem te volgen* met uw kleine kruis, en het Hem *vroolijk* na te dragen.

(*In de schaduwe des doods, p. 138.*)

12 AUGUSTUS.

De zichtbare eenheid van de Christelijke Kerk op aarde is het hooge Christelijke ideaal, waarvoor elks borst gloeit, dat elke Christenziel met heilig heimwee vervult — maar dat niet *kan* komen vóór 's Heeren wederkomst.

(*Uit het Woord II, p. 220.*)

13 AUGUSTUS.

Mej. G. L. Blanken.

Niets dan het Woord, maar dan ook het *geheele* Woord is u het antwoord op al de vragen van uw hart.

(*De verborgen dingen voor den Heere onzen God, p. 193.*)

14 AUGUSTUS.

De Heilige Schrift is een kleinood aan daglooner en hoogleeraar gemeen.

(*Hedendaagsche Schriftcritiek, p. 14.*)

15 AUGUSTUS.

De naam van Christus is de bron van een eigen, nieuw hemelsch leven, dat op elk punt het leven der wereld veroordeelt, en op elk terrein altoos weer de tegenstelling plaatst tusschen een leven uit de *natuur* en uit de *genade*, of wilt ge, tusschen *geloof* en *ongeloof*.

(*Bedoeld noch gezegd*, *p. 12.*)

16 AUGUSTUS.

De kerk van Christus, juist omdat ze draagster van een onvergankelijke geestelijke kracht is, kan wel *vallen*, maar niet *vervallen*.

(*Niet de vrijheidsboom, maar het kruis.*)

17 AUGUSTUS.

Goede Hope is levenstinctuur voor het hart.

(*De twaalf Patriarchen.*)

18 AUGUSTUS.

Het echte Christendom is een levensfeit, dat op het menschenhart past, en alle diepten van dat hart vervullen wil met zijn heiligen inhoud.

(*Modernisme een fata morgana, p. 16.*)

19 AUGUSTUS.

God is goed. En als ge in Hem niet geniet, ligt het niet aan Hem, maar aan u.

(*Dagen v. goede boodschap: Oud- en Nieuwjaar.*)

20 AUGUSTUS.

Verslapping van plichtbesef is de moeder van veel andere kwaden.

(*Ons Program, p. 65.*)

21 AUGUSTUS.

De kerk kan haar martelaren niet vergeten, want ze belijdt een „gemeenschap der heiligen", die in het graf niet sterft, niet wegslijt met den loop der eeuwen, en te nauwer klemt om het bloed, dat vergoten werd.

(*Barth.-nacht.*)

22 AUGUSTUS.

Aan iedere verzoeking tot zonde is een kant die uw zondig hart toespreekt, en u daarom de verzoeking eer doet begeeren dan weg wenschen.

(*E Voto IV.*)

23 AUGUSTUS.

Elk gedoopt kind zal naar dien doop geoordeeld worden, en dus zwaarder verantwoording dragen, dan het Heidenkind dat nooit het bondszegel ontving.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 87.*)

24 AUGUSTUS.

Gelooven is: *gesprokene woorden als waar aannemen*, niet omdat gij er de waarheid van inziet, maar omdat uw zegsman *in zijn persoon* u voldoenden waarborg oplevert.

(*E Voto I, p. 137.*)

25 AUGUSTUS.

Al wie een beginsel heeft, en daaruit leeft, strijdt er voor tot aan zijn dood.

(*Geworteld en Gegrond*, *p.* 21.)

26 AUGUSTUS.

Uw wezenlijke Gods*dienst* moet bestaan in het toewijden aan den Heere van *heel* uw leven, van *al* uw arbeid, van *elk* talent dat in u is, en eeniglijk bij dat alles vragen: *Wat wil de Heere, dat ik doen zal?*

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 102.*)

27 AUGUSTUS.

Het Calvinisme kent den roest van het Conservatisme niet.

(*Maranatha.*)

28 AUGUSTUS.

De kerk is een levend organisme, waarvan de bladen verwelken mogen, maar om zich telkens in nieuw loof te verjongen.

(*Tract. v. d. ref. d. kerken.*)

29 AUGUSTUS.

Onpeilbaar diep is de liefde van Christus, wijl ze uit de eeuwige diepten der Goddelijke ontferming opwelt; maar niet *grenzeloos*, wijl ze juist om haar goddelijken oorsprong, dáár een onoverschrijdbare grens vindt, waar de mensch zich principieel tegen God verhardt.

(*Vergrijp der 17 Ouderlingen, p. 124.*)

30 AUGUSTUS.

Gemeenlijk gaat de lijn der verkiezing in dezelfde richting voort als de lijn der geslachten.

(*E Voto I, p. 121.*)

31 AUGUSTUS.

Zoomin als voor hun Heiland is voor Jezus' verlosten het blijvende hier op aarde. Hun samengroeien tot één plant met den Heere is een afgescheurd worden van den wortel der wereld. Bij Hem *in*- dat is hier *uit*wonen.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

1 SEPTEMBER.

Een kerk, die niet aan het belijden van haar belijdenis de zaligheid durft verbinden, verliest haar adelbrief.

(*Tract. v. d. ref. d. kerken.*)

2 SEPTEMBER.

Weest mannen, mijne broeders, niet door ongevoelig te worden en uw hart toe te sluiten, maar mannen in Christus, door eerst *fijner* dan de wereld elke aandoening in u op te vangen, maar dan ook in uw Heiland sterker dan de wereld, elke aandoening die u vermeesteren zou, te bedwingen in den geest tot ze dienen wil voor Jezus' glorie.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

3 SEPTEMBER.

De geest van Christus is geen droppel olie die op den waterspiegel drijft, maar een al-doordringend vocht, dat elken druppel van den stroom uws levens doortrekken moet.

(*Conservatisme en Orthodoxie, p. 22.*)

4 SEPTEMBER.

Tot zijn verloren en afgedoold kind spreekt de Trooster in hem, ook al hoort hij het zelf nog niet: „Uwe zonden zijn in de diepten der zee geworpen; keer weder, mijn kind en zondig niet meer!"

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

5 SEPTEMBER.

De *oprechtheid* waarmeê iemand zijn overtuiging voorstaat, de *geloofsmoed*, waarmeê hij die bepleit, niet die *overtuiging zelve* heeft op eerbiediging van den tegenstander aanspraak.

(*Vergrijp der 17 Ouderlingen, p. 127.*)

6 SEPTEMBER.

„Gehoorzamen" is de edelste karaktertrek, waaraan het schoon der menschelijke natuur, nadat God ze hersteld heeft, weer uitkomt.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

7 SEPTEMBER.

De Bedienaren des Woords zijn niet de *mengers* der goddelijke artsenij. De Heere zelf heeft die voor zijn kranken gemengd, en al wat zij mogen doen is stipt naar de wijze door den goddelijken Medicijnmeester verordend, de medicijn aan de kranken toedienen.

(*De verborgen dingen voor den Heere onzen God, p. 194.*)

8 SEPTEMBER.

De wortel van elke ketterij ligt in het menschenhart, elk onzer draagt er de kiem van in zijn eigen binnenste, en daarom is er onder alle ketterijen niet ééne, die er niet steeds is geweest en niet altijd zal blijven.

(*Modernisme, een fata morgana, p. 19.*)

9 SEPTEMBER.

Stuk voor stuk uw zonden te willen wegkrijgen, is de raad van den Verleider. De fontein zelve waaruit alle zonden opborrelen af te leiden, is het heilig doen uws Gods.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

10 SEPTEMBER.

In elk tijdperk van veerkracht, heldenmoed en glorie hebben de Calvinistische natiën de uitverkiezing beleden, en slechts in dagen van geestelijke verslapping deze diepste gedachte des zedelijken levens vergeten of ontkend.

(*Calv. oorspr. en waarb. onzer constit. vrijheden, p. 54.*)

11 SEPTEMBER.

De godsdienst van Christus heeft met het sombere en onoogelijke niets gemeen, maar zoekt juist het frissche en levendige, wat schoon is en wèl luidt.

(*De Vleeschwording des Woords het levensbeginsel der kerk*, *p. 31.*)

12 SEPTEMBER.

Ieder mensch is geroepen God te dienen in elke betrekking des levens.

(*Onze gedragslijn, p. 14.*)

13 SEPTEMBER.

Op *een* weg moet ge zijn; ge kunt niet op *geen* weg wandelen; en zoolang ge nog weigert den weg *der genade* in te slaan, kan het niet anders, of ge moet wel op den *wetsweg* zoeken voort te kruipen.

(*Uit het Woord: De Leer der verbonden, p. 120.*)

14 SEPTEMBER.

Tante Marie.

Christelijk Lyceum
Zetten – Zeist

In *het gebed* vindt de Religie op aarde haar hoogste uiting. Welnu, het Calvinisme is in Christus' kerk niet anders dan die geestesrichting, die, *zooals ge u in het gebed voor uw God stelt*, u zoo ook wil doen staan in uw belijdenis en leven.

(*Calvinisme en Revisie.*)

15 SEPTEMBER.

Buiten het Woord om, is nergens rechte kennis van zonde ooit waargenomen.

(*E Voto I, p. 164.*)

16 SEPTEMBER.

Barmhartigheid oefenen is in de Kerk van Christus altijd vrucht van het kruis, maar sterft weg als de prediking van dat kruis verkwijnt.

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest III, p. 191.*)

17 SEPTEMBER.

Gij kunt geen nood, geen leemte, geen heimwee in uw hart hebben, of Christus is er juist op aangelegd om u bij dezen ganschen nood, bij deze leemte in al haar uitgestrektheid, bij dit heimwee in al zijn bangheid, ter hulpe te komen.

(*E Voto II, p. 87.*)

18 SEPTEMBER.

Voor het hoongelach der wereld moet ge nooit uit den weg treden. Ge moet het niet alleen kunnen dragen, maar er om Jezus' wil lust aan hebben, en inmiddels voortgaan altoos luider uit te roepen de groote daden Gods.

(*Dagen v. goede boodschap: Op den Pinksterdag, p. 113.*)

19 SEPTEMBER.

Een feit is het, dat Nederland in zijn Calvinistisch tijdperk op èlk gebied van menschelijken arbeid, van menschelijke studie en van menschelijk leven, het grootst en het meest zichzelf geweest is.

(*Ons Program, p. 23.*)

20 SEPTEMBER.

Uitverkiezing is *Plicht*. Te *moeten*, wijl het niet aan onze keuze staat, maar de keus eens anderen ons geen ontkomen laat. Uitverkiezing is *Macht*. Te *kunnen*, wijl beginsel en voortgang uit God is. Uitverkiezing is *Vastheid*. Te *zullen*, wijl we de wezenheid getast hebben, en de baan geëffend ligt.

(*Uit het Woord II, p. 257.*)

21 SEPTEMBER.

God deelt leed en vreugde uit op zéér ongelijke wijze, opdat juist door die ongelijkheid wie lijdt een hand der liefde zou vinden om aan te grijpen, en hij die gelukkig is, de hand der dienende en vertroostende liefde aan den lijder zou toesteken.

(*In de schaduwe des doods, p. 134.*)

22 SEPTEMBER.

In de geestelijke ervaring begint het nooit met de Uitverkiezing, maar is de Uitverkiezing altoos het eindpunt van de lichtlijn, waarin het zoekend oog ten leste rust.

(*E Voto II*, *p.* 183.)

23 SEPTEMBER.

Dáárin schuilt al de heerlijkheid des geloofs, om elken nacht u ter ruste te leggen, als stond de Heere dien nacht met de bazuin te komen, en toch in stille gehoorzaamheid elken morgen weer uw taak aan te vangen als kwame de Heere nooit.

(*Dagen v. goede boodschap: Oud- en Nieuwjaar*, *p. 114*.)

24 SEPTEMBER.

Over Israel *zou* het Licht opgaan, voor ons *is* het opgegaan en daarom begon Israels Sabbath *in den avond*, als de dag *zou* komen, maar vangt hij voor ons *in den morgen* aan, als het licht er *is*.

(*Tractaat v. d. Sabbath.*)

25 SEPTEMBER.

Ook in het schoolkind moet vóor alle dingen het *schepsel Gods* gezocht worden, en bij alle prijsstelling op africhting voor maatschappelijke vaardigheid, mag nimmer vergeten, dat ook het kind, voor hooger leven geschapen, *geroepen* is tot een eeuwig aanzijn.

(*Niet de vrijheidsboom, maar het kruis.*)

26 SEPTEMBER.

De lijdzaamheid zingt als de nachtegaal haar goddelijk lied, zonder vederenpronk en in het verborgene van het woud.

(*Praktijk der Godzaligheid.*)

27 SEPTEMBER.

Alle kinderen Gods zijn schuldig *alle* andere kinderen Gods lief te hebben.

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 106.*)

28 SEPTEMBER.

Wie is er, die reeds ten einde toe de les geleerd heeft, dat men *dienen* moet om groot te zijn en dat door *lijden* de weg tot heerlijkheid gaat?

(*Leerredenen 1e zestal, p. 49.*)

29 SEPTEMBER.

God eischt van Zijn kinderen Gods-*dienst*. Niet dienst om *loon*, want zoo dient de dienstknecht, maar dienst uit *liefde*, want zoo dient het kind.

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 18.*)

30 SEPTEMBER.

Beschouw toch nooit uw eeuwig aanzijn als een bijvoegsel tot dit vluchtig leven, maar geheel uw leven op aarde als een verdwijnend oogenblik in uw eeuwig bestaan.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 153.*)

1 OCTOBER.

Een schoone vrouw, die nooit zichzelve liet aanbidden, en nooit anders dan tot aanbidding van den éénig Aanbiddelijke bewoog, is zulk een opgericht teeken van bijzondere Godsgenade.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

2 OCTOBER.

Het is onze *kleinheid*, dat we slechts voor het *groote* een oog hebben.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 19.*)

3 OCTOBER.

Er *is* reeds vrede op aarde te maken, mits ge lust hebt aan vrede met God, aan vrede door al dieper verloochening, vrede voor u, gelijk er vrede was voor Hem die uw leven is, — *door te bloeden op uw kruis.*

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

4 OCTOBER.

Niet in valsche eenheid, maar juist in rijkdom van schakeering en vrije zelfstandigheid, zoo die maar één van oorsprong is en streeft naar eenzelfde doel, moet de onuitputtelijke volheid en frissche levenskracht van het Christendom zich betoonen.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 62.*)

5 OCTOBER.

Jezus bidt voor u, ook als gij slaapt.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

6 OCTOBER.

De eerste aandrift van het gebed gaat niet van ons naar God; maar komt van God naar ons.

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest III, p. 291.*)

7 OCTOBER.

Elk pelgrim draagt zijn eigen kruis, om aan dat kruis, op een manier die bij zijn ziel hoort, te sterven.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

8 OCTOBER.

Strijden is goed; verslonden te worden van ijver voor het huis des Heeren is treffelijk; maar koninklijker nog dan die allen overwint de held des Heeren, die zegenen kan wie hem vloekt en bidden kan voor wie hem geweld aan doen of hem vervolgen.

(*Alzoo zal het onder u niet zijn, p. 31.*)

9 OCTOBER.

Ook als we Gods *licht* een oogenblik niet meer genieten, blijft toch zijn *raad* ons vastliggen als het fondamentstuk voor de rust onzer ziele.

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

10 OCTOBER.

Tante Wil.

De Psalm des Levens blijft wel dezelfde voor alle eeuwen, maar geen eeuw dringt hij in het hart, tenzij uit haar toonaard, naar eigen trant gezongen.

(*Vrijheid, p. 15.*)

11 OCTOBER.

Wie op het schoone te zeer acht, windt zich ongemerkt den strik van het schoone der wereld om de enkelen.

(*De twaalf Patriarchen.*)

12 OCTOBER.

Zuster Mary v.d. Plas
Bentveld
bij Zandvoort

Het onmiskenbaar feit, dat de *groote* ketterijen juist in de *beste* eeuwen uitbraken, pleit niet ten haren gunste. De heftige beweging van den stroom der geesten, onmisbaar om het goede element tot energie te brengen, stuwt ook het onreine uit zijn bezinking op. Vandaar de schelste openbaring van het kwaad, vlak naast het edelst krachtsbetoon der waarheid.

(*Modernisme een fata morgana, p. 62.*)

13 OCTOBER.

Lijdt een kind van God ooit om niet en doelloos? O, kondt ge het eens van achteren zien, waarom die smarte u *moest* overkomen; niet, om *u* te redden; neen, maar voor *Gods* eere, voor *Zijn* verheerlijking, om Zijns *naams* wille, zeg zelf, gij door onweder voortgedrevene, zoudt ge niet nog in uw kermen juichen kunnen: „Laat niet af, Heere, maar verteer mij: indien ik maar instrument mag zijn voor uw heilige glorie!"

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

14 OCTOBER.

Een moeder, die toegeeft, heeft niet haar kinderen, maar zichzelve lief. Ze vraagt niet wat van Godswege plicht is, maar alleen wat *haar* onaangenaamheden spaart, en haar voor 't oogenblik de gehechtheid harer kinderen verzekert.

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest III, p. 201.*)

15 OCTOBER.

Vraagt ge nog: Wat zijn toch mijn zonden? Vraag liever: Hoevele zijn mijne zonden, die God tegenhield, en waarvan Hij het uitbreken belette?

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 138.*)

16 OCTOBER.

Voor Willem

[illegible]

Een moeilijke schoolles is voor een kind even pijnlijk en gewichtig, als een veldslag voor een groot veldheer, en God de Heere wil in alles aangeroepen zijn.

(*Voor een distel een mirth*, *p. 141.*)

17 OCTOBER.

Wie *goed* bidt, bidt voor God in de eerste plaats, dan voor zijn broederen, en voor zichzelven het laatst en het minst.

(*Uit het Woord: Dat de genade particulier is, p. 231.*)

18 OCTOBER.

Een gereformeerd godgeleerde is *een van God geleerde*, die alle ding poogt in te zien, *gelijk God het ziet* en het in zijn Woord *openbaarde*.

(*Vleeschwording des Woords, p. 35.*)

19 OCTOBER.

Dat zal het heerlijke zijn van de hemelsche kerk, dat Christus dan alle ding *rechtstreeks* zelf zal beheerschen, en dat er in ons geen andere lust zal zijn dan om te gehoor zamen aan zijn bevel.

(*Sep. en Dol, p. 6.*)

20 OCTOBER.

De kinderen Gods op aarde hebben hun rijk bij hun Koning die in de hemelen is. Van Hem is hun lastbrief. Hun arbeiden en strijden is niet voor zichzelven noch voor de aarde, maar voor het Koninkrijk huns Konings.

(*Dagen v. goede boodschap: Op den Pinksterdag, p. 135.*)

21 OCTOBER.

Onder vaste huisorde tiert de kracht van elk huiselijk leven het best.

(*Souvereiniteit in eigen kring.*)

22 OCTOBER.

De éénige weg, die tot verzekerdheid des geloofs leidt, gaat door het *Woord*, en doet u vastigheid zoeken in *Christus*. Op alle andere wegen wordt òf teleurstelling òf zelfbedrog gevonden.

(*De verborgen dingen voor den Heere onzen God, p. 205.*)

23 OCTOBER.

Felle bestrijding van de waarheid Gods is voor de kerk van Christus onontbeerlijk, zal zij tot dieper inzicht in haar verborgenheden geraken.

(*Uit het Woord: Wonderen, p. 6.*)

24 OCTOBER.

Zeer dikwijls leidt de Heere Zijn kind *opzettelijk* in verzoeking. Immers het geloof moet de wereld overwinnen, en het moet *blijken*, dat de macht des geloofs in Gods kind tegen de sterkste verzoeking bestand is.

(*E Voto II*, *p.* 57.)

25 OCTOBER.

Elk geroepene heeft *zijn* taak, *zijn* roeping, iets dat de Heere voor Zijns naams eere door hèm en niet door een ander wil gedaan hebben, een steentje dat Hij voor den bouw Zijner kerk met goddelijke gewisheid profeteert als vrucht van onze persoonlijke uitverkiezing.

(*Uit het Woord II, p. 262.*)

26 OCTOBER.

Het Woord *met het Sacrament* is als een boek *met platen*. Wat in het boek geschreven staat, kan alleen het éene volk verstaan, in welks taal het boek geschreven is, maar de platen begrijpen alle volken.

(*E Voto II, p. 490.*)

27 OCTOBER.

Zij zijn de edelsten van ons geslacht, die een schoon leven der liefde leiden, zonder zelf te weten, hoe hoog ze staan, en die juist door dit *niet* te weten voor veel geestelijke zonde zijn bewaard.

(*In de schaduwe des doods, p. 156.*)

28 OCTOBER.

Soms verrast onze ziel reeds het heimwee naar die afgebedene toekomst, waarin geen enkele wanklank ons meer verdeelen zal, en het stille trekken eener uit God gewelde liefde ons voor eeuwig met „het Lam, dat geslacht werd", en met al zijn heiligen en martelaren vereenigen zal.

(*Maranatha.*)

29 OCTOBER.

o, Het is zulk een *wonder* gerechtvaardigd te worden door het bloed des Lams. Wie dat *gemakkelijk* gelooft, gelooft het *niet*.

(*E Voto IV.*)

30 OCTOBER.

Er ligt in de wetenschap *drieërlei* heerlijks; ze brengt een verborgen heerlijkheid Gods aan het daglicht; ze geeft u een heilige genieting in het opdelven zelf van het goud, dat in Gods schepping schuilt; en ze gunt u de eere, om den adel en den welstand van het menschelijk leven te verhoogen.

(*Scolastica.*)

31 OCTOBER.

Het Christendom leeft niet enkel uit *schoone gedachten*, maar meer nog uit *machtige feiten*. Openbaring van het onzienlijke, maar in wat *zichtbaar* is, van het eeuwige, maar *in den tijd*, is juist zijn geheel eenige uitnemendheid boven elken anderen godsdienst op aard.

(*Conservatisme en Orthodoxie, p. 17.*)

1 NOVEMBER.

Het zij dan met of zonder schuld der kerk, het feit is niet te loochenen, dat niet meer als voorheen de kerk van Christus den strijd der geesten beheerscht, maar dat ze dien aanvaarden moet gelijk de wereld haar dien voorlegt.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 144.*)

2 NOVEMBER.

Geblinddoekt aan heiliger drang te gehoorzamen is, ook afgezien van de vrucht die straks uw oog aanschouwen mag, altoos verheffend en schoon.

(*Calvinisme en kunst.*)

3 NOVEMBER.

Als alles zegt: „de wereld wint," en ge meent zelf dat het zoo is, en gij ziet het, dat Jeruzalem teruggaat, en de wereld voorwaarts dringt, zeg dan: „nochtans heeft de Heiland gezegd: ik heb de wereld overwonnen. En die overwinning, ik zie ze wel niet, maar ik aanbid en geloof."

(*Leerredenen 2e zestal, p. 57.*)

4 NOVEMBER.

De geest, waarin een maatschappij zich ontwikkelen zal, hangt af van den zedelijken toestand der vrouw. Zij is de zuurdeesem van het huisgezin, de stille macht, die door het huisgezin den socialen welstand opbouwt.

(*Kameradviezen.*)

5 NOVEMBER.

Laat het u niet diets maken, het is altemaal begoocheling, dat er ooit ruste voor uw ziel zou kunnen zijn, zoolang ge den levenden God nog niet gevonden hebt.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 26.*)

6 NOVEMBER.

De eerste geloofswerking is niet prijs en aanbidding, maar boetvaardigheid en verbrijzeling. Het eerste zielsbesef in het eeuwige leven is pijn, geen vreugde.

(*E Voto II, p. 181.*)

7 NOVEMBER.

Wat de wereld streng in ons afkeurt, voelen we zeer scherp als overtreding, wat zij oogluikend duldt, kan dag aan dag geschieden zonder schuldbesef in ons op te wekken.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 100.*)

8 NOVEMBER.

Kind van God te *zijn* is reeds heerlijk, maar nog heerlijker is het, te *weten* dat gij het zijt.

(*E Voto II, p. 93.*)

9 NOVEMBER.

Gij die nog niet verder zijt dan het bedehuis, ga voort van het bedehuis naar de Schrift; van de Schrift naar het gebed; van het gebed naar den weg der bekeering; en laat er geen ruste komen in uw binnenste, eer ge uit de diepte uwer ziel kunt juichen, dat ge volkomen rust hebt gevonden, *omdat ge nu rust in uw God.*

(*Leerredenen 1e zestal, p. 24.*)

10 NOVEMBER.

Annie Kuyper

Niet wij hebben te *sturen* bij ons varen in het scheepke op de wateren des levens. Dat doet God voor ons. En wij moeten, een iegelijk op onze plek, met onzen rug naar de uitkomst, op de roeibank plaats nemen, en voortroeien zóo dikwijls en zoolang Hij het ons gelast.

(*De verborgen dingen voor den Heere onzen God, p. 200.*)

11 NOVEMBER.

Denkt ge om de kranken veel? . . . *Onze* kranken, die als priesters en priesteressen daar in het witte kleed nederliggen, om ons zacht toe te fluisteren: „*Alleen door en om de zonde;* dus ook om en voor u!”

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

12 NOVEMBER.

Wij moeten onze dagtaak nooit *om loon* verrichten, noch ook omdat we er toe gedwongen worden; we moeten in alles *God den Heere* dienen, en een ieder moet zijn dagtaak beschouwen als hem door God opgelegd, en om Gods wil te volbrengen.

(*E Voto IV.*)

13 NOVEMBER.

De kinderen des Koninkrijks rekenen uit de erfenis der smarten en des lijdens op een koninklijk deel.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

14 NOVEMBER.

De vrijheid eens Christenmenschen is zijn *gebondenheid aan God.*

(*Tractaat v. d. Sabbath.*)

15 NOVEMBER.

Vrede onder de gedeelde kinderen onzes lands komt er dan eerst, als de Staat de religie weer aan de belijders, de zedelijkheid aan de conscientie, en de wetenschap aan de haar inwonende kracht overlaat.

(*Niet de vrijheidsboom maar het kruis.*)

16 NOVEMBER.

Er is een zonder klacht verduren van het leed, uit liefde voor de *wereld*, uit liefde voor *onszelf*, òf . . . uit liefde voor *God*. En nu alleen het laatste is lijdzaamheid.

(*Praktijk der Godzaligheid.*)

17 NOVEMBER.

De ware eenheid der kerk kan niet komen eer déze bedeeling voleind is. En wel zóo, dat elke schijneenheid, die men thans reeds scheppen wil, haar niet bevordert, maar tegenhoudt.

(*Eenheid*, *p.* 10.)

18 NOVEMBER.

Niemand is door God op een hooger sport van den levensladder geplaatst, om wie vlak onder hem staat, neer te drukken; maar juist met het gebod der liefde, om hem naar zich op te trekken.

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 144.*)

19 NOVEMBER.

In goddelijke *vastheid* tegenover het *onzekere* van al 's menschen peinzen, ligt de uitnemende waardij der Heilige Schrift.

(*Hedendaagsche Schriftcritiek, p. 21*).

20 NOVEMBER.

Voor wie geregeld arbeidt is de verzoeking tot zonde geringer.

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 3.*)

21 NOVEMBER.

De teruggang der volkeren wortelt in het bederf der gezinnen, en het bederf der gezinnen in het verderf des harten.

(*O God, wees mij zondaar genadig, p. 11.*)

22 NOVEMBER.

Ge moet niet telkens, als Satan loert, sidderen, en a's de zonde lokt, u overgeven, maar aangedaan zijn met kracht uit den hooge, om te strijden, én te overwinnen in den naam uws Gods.

(*Dagen v. goede boodschap: Op den Pinksterdag, p. 138.*)

23 NOVEMBER.

Liefde voor Jezus kan niet bestaan, dan tegelijk met *haat* voor Satan; en het best kan die liefde door ons worden gemeten, als we ons afvragen hoe diep onze haat is tegen de zonde.

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest III, p. 204.*)

24 NOVEMBER.

Het Calvinisme is er steeds op uit om de tegenstelling tusschen de wereld en den Christen scherp te vatten en door te trekken op elk terrein.

(*Bedoeld noch gezegd, p. 16.*)

25 NOVEMBER.

Onze geest moet òf honger lijden òf de spijze nemen, die de Schrift ons biedt. Er is geen uitweg. Al wat daarbuiten gaat is inbeelding.

(*Uit het Woord: Wonderen p. 44.*

26 NOVEMBER.

De Levensvorst verschijnt niet dan aan degenen die nederzitten in de schaduw des doods!

(*Honig uit den Rotssteen I.*)

27 NOVEMBER.

Welbehagen, vrijmacht, uitverkiezing beteekent slechts, dat de oorzaak der onderscheiding, zoowel op geestelijk als op natuurlijk gebied, niet *buiten* God, maar *in* God ligt.

(*Uit het Woord, p. 282.*)

28 NOVEMBER.

Toen Christus tot zijn discipelen zeide: „Vrede laat ik u, mijnen vrede geef ik u!" was het niet om hun een toekomst te openen, waarin ze op een pad met rozen zouden wandelen, maar toen ging Hij zelf naar Gethsémané, en ging elk zijner apostelen den martelaarsdood tegen, en daarom zeide de Heere er het zoo uitdrukkelijk bij: „Niet gelijkerwijs de wereld hem geeft, geef ik hem u!

(*In de schaduwe des doods, p. 227.*)

29 NOVEMBER.

Een barmhartigheid, die alleen *geld* en niet *zichzelven* weet te geven is nog de *Christelijke* liefde niet.

(*Het soc. vraagstuk en de Christel. religie.*)

30 NOVEMBER.

De Bouwheer des tempels geeft ons ieder een verschillende taak, maar hierin zijn we één, dat we geen hooger aandrift kennen dan om het *ons* toevertrouwde werk te voleinden naar *Zijn* wil. En eens zal in den chaos orde komen, als de opperste Bouwmeester op de wolken verschijnt, van den een den hoeksteen, van den ander het kapiteel, van den derde het graveersel nemen zal, om die naar zijn eeuwig bestek ineen te zetten.

(*Eenheid*, *p.* 47.)

1 DECEMBER.

*Over*geestelijkheid is *on*geestelijkheid.

(*Gomer v. d. Sabbath, p. 164.*)

2 DECEMBER.

Is geloof uw levenskracht, dan dankt ge God voor het bezit uwer vijanden, omdat juist hun tegenstand u voor uitglijden bewaart.

(*Beroep op het volksgeweten, p. 30.*)

3 DECEMBER.

Eerbied voor anderer overtuiging wordt juist door vastheid van eigen overtuiging gewekt.

(*Nutsbeweging, p. 45.*)

4 DECEMBER.

De historie leert het ons, hoe overmaat van kerkelijk goed den geest verstikt en altoos weer het ongeloof doet insluipen.

(*Conflict gekomen*, *p.* 51.)

5 DECEMBER.

Hoe werktuigelijk het ook zij, als de kleertjens hersteld of de kousjens gestopt moeten, of de lepel medicijn bij het uur moet ingegeven, weet wie waarlijk moeder is, in al dit werktuigelijke de uitdrukking eener heilige liefde te leggen, en doet het, omdat ze liefheeft, beter.

(*Maranatha.*)

6 DECEMBER.

Niet schooner dan in Longfellow's „Excelsior" kan het beeld onzer eeuw geteekend worden, in haar dwepend jagen, naar wat ze nimmer bereikt.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 80.*)

7 DECEMBER.

God zij lof, indien we den Rechter der gansche aarde, den Heere van leven en dood ook persoonlijk aanbidden mogen, als *„onzen Vader in de hemelen!"*

(*o God, wees mij zondaar genadig, p. 16.*)

8 DECEMBER.

Gelijk het licht van het aardrijk weggaat, als de zon onder de kimmen duikt, zoo zou voor uw ziel elke straal van licht wegkrimpen, als God Almachtig zich voor u afsloot.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

9 DECEMBER.

Doe niet uw klachten van de daken hooren, om te verbergen wat de Heere u welgedaan heeft; maar klaag Hem uw leed in het verborgene en roep zijn barmhartigheden uit voor aller oor, opdat de dankzegging vermenigvuldigd worde.

(*De verborgen dingen voor den Heere onzen God, p. 208.*)

10 DECEMBER.

Met God, dan is er nog vreugd, ook al dreigt het hart te breken. *Met God*, dan zullen we nog in de schaduwe des doods een verkwikkende gave smaken. Ja, *met God*, dan vervolgen we onzen pelgrimstocht door dit arme leven, juichende over Zijn eeuwige liefde.

(*Leerredenen 2e zestal, p. 129.*)

11 DECEMBER.

De strijd tegen alle halfheid, al verteert hij u, hij zal u geestesmacht schenken, u verheffen, u de kracht eens konings in de ziel uitstorten.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

12 DECEMBER.

Laat uw schuldbesef een droefheid naar God worden, niet slechts over wat ge *doet*, maar vooral daarover, *dat ge zoo zijt*. Zie niet slechts *om* u, maar bovenal *in* u, in de diepte der zonde, en ken dan iets van de vreeze, die ons bij het staren in een diepen afgrond onwillekeurig doet huiveren.

(*Leerredenen 1e zestal, p. 112.*)

13 DECEMBER.

Zooals de hemel in onze ziel staat, zoo spiegelen we ons den wezenlijken hemel af, en zooals de ziel in ons er aan toe is, zoo stellen we in onze dwaasheid ons den Heilige voor.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

14 DECEMBER.

Het is nu de laatste maand des jaars. De winter komt. December is de maand der zorgen. Maar bestaat het onderscheid dier maanden niet ook voor God? En komt de Heere niet zelfs in die onderscheiding der maanden met zijn teedere eeuwige liefde?

(*Dagen v. goede boodschap: In den Kerstnacht, p. 45.*)

15 DECEMBER.

o, Naar Hem meer toe! Met Hem meer bewust medelevend! In Hem inniger besloten. Dan vallen de koorden die ons aan de wereld bonden vanzelf af.

(*Honig uit den Rotssteen II.*)

16 DECEMBER.

Moeder.

Elke andere naam troost slechts voor een wijle, maar Jezus' Naam spreidt zijn zalige vertroosting tot over het graf. Elke andere naam is gebonden aan de liefde en toewijding van éen enkelen kring, éen enkel volk, maar deze heerlijke Naam van onzen Jezus ruischt door alle natiën heen.

(*Dagen v. goede boodschap: In den Kerstnacht.*)

17 DECEMBER.

Is er nog wel *herberg* voor den Christus, zelfs in Christelijke kringen? O, doet de toon die heerscht, de geest die spreekt, niet vaak meer aan een schuilen in „stal en kribbe" denken?

(*Dagen v. goede boodschap*: *In den Kerstnacht.*)

18 DECEMBER.

Ons levenspad klimt òf daalt. Er is altoos, òf op den weg des heils een voortschrijden „van genade tot genade," òf op den weg der helle een afglijden „van zonde tot zonde."

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest III, p. 226.*)

19 DECEMBER.

Ons Kerstfeest is altoos weer het roepen, niet maar dat Jezus *leeft*, maar dit, dat het eerst nacht was, niets dan stikdonkere nacht, en dat toen door het Kindeke in de kribbe licht in die donkerheid is doorgebroken.

(*Dagen v. goede boodschap: In den Kerstnacht.*)

20 DECEMBER.

Zich bekeeren is zich omkeeren op zijn weg, zoodat men niet langer van God afgaat, maar naar God nadertreedt met heel zijn ziele.

(*Voor een distel een mirth, p. 159.*)

21 DECEMBER.

Als uw leven eens voorbij zal zijn, moet het, zoo niet voor menschen, dan toch voor God gebleken zijn, wat in en door u dat leven heeft gewrocht!

(*Dagen v. goede boodschap: Oud- en Nieuwjaar.*)

22 DECEMBER.

De liefde Christi over ellendigen kan niet tot haar recht komen, tenzij ook vrouwelijke teederheid haar instrument zij.

(*Tract. v. d. ref. der kerken, p. 66.*)

23 DECEMBER.

Het ware af te bidden, dat een engel Gods ons het: „gij gaat naar uw eeuwig huis," elken morgen door onze woning riep en elken avond in onze ziel fluisterde.

(*Ons Huis*, *p. 30.*)

24 DECEMBER.

Indien er eenige ontferming, indien er vatbaarheid voor iets beters, soms zelfs een dorsten naar gerechtigheid in ons is, dan komt U daarvan alleen de eere toe, o Koning onzer ziele, en leeft dit edelere zelfs geen oogenblik in ons zonder uw algenoegzame, uw ons doortintelende en ons bezielende kracht.

(*Uit het Woord: De Leer der Verbonden, p. 62.*)

25 DECEMBER.

Wie in Jezus geen licht ziet, die zal in eeuwigheid in duisternis ronddwalen.

(*Het Werk v. d. Heiligen Geest III, p. 257.*)

26 DECEMBER.

Het wondere mysterie der genade is, dat God den zwakke omgordt met volheerlijke kracht, en den met kracht omgorden held klein als een kind maakt voor zijn Heere en Koning.

Dagen v. goede boodschap: Op den Pinksterdag, p. 159.)

27 DECEMBER.

De dienst des Woords hangt aan deze drie: Winnen door het Geloof, wapenen door de Hoop, troosten door de Liefde.

(*E Voto II, p. 143.*)

28 DECEMBER.

Bij het zien op een rijker lot dat anderen beschoren werd, îs tevredenheid in eigen minder lot alleen bij geloof aan Gods verkiezende vrijmacht denkbaar.

(*Uit het Woord II, p. 285.*)

29 DECEMBER.

Strijd den strijd Gods zuiverlijk, strijd hem oprechtelijk, alleen om 's Heeren wille, nooit om uw *ik*. Bovenal strijd in den gebede, en al duurt de strijd ook lang, aanvaard nooit een anderen vrede dan zulk eenen, waardoor uw broeder gewonnen wordt en de zake Gods triumfeert.

(*In de schaduwe des doods, p. 228.*)

30 DECEMBER.

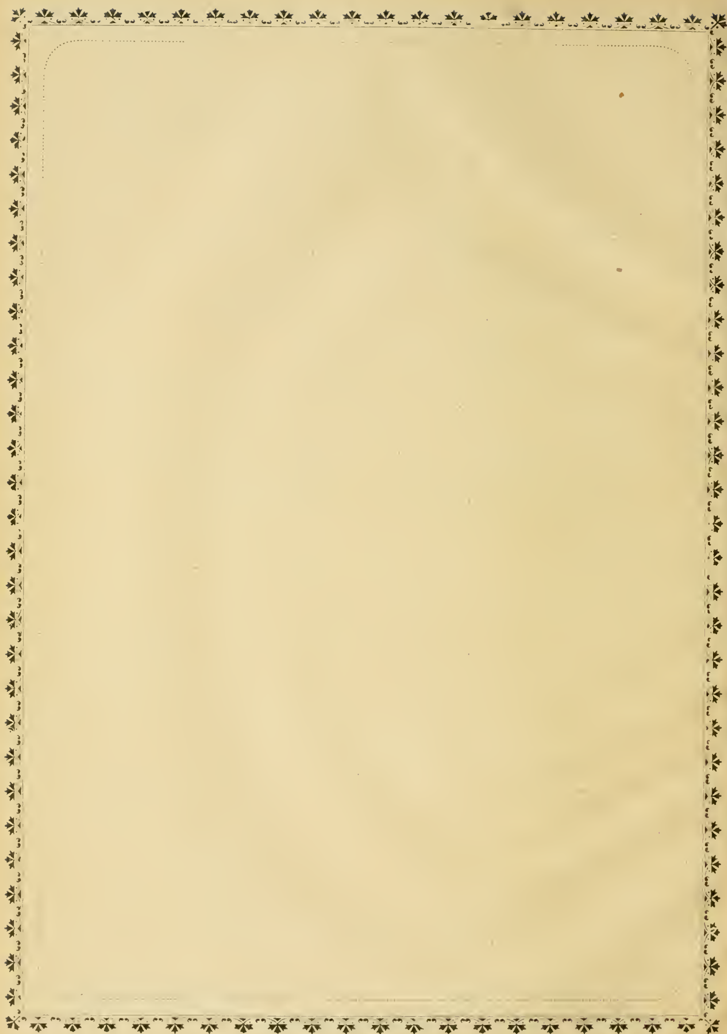
Echte bekommering is acuut, ziekelijke bekommering is chronisch.

(*E Voto II, p. 94.*)

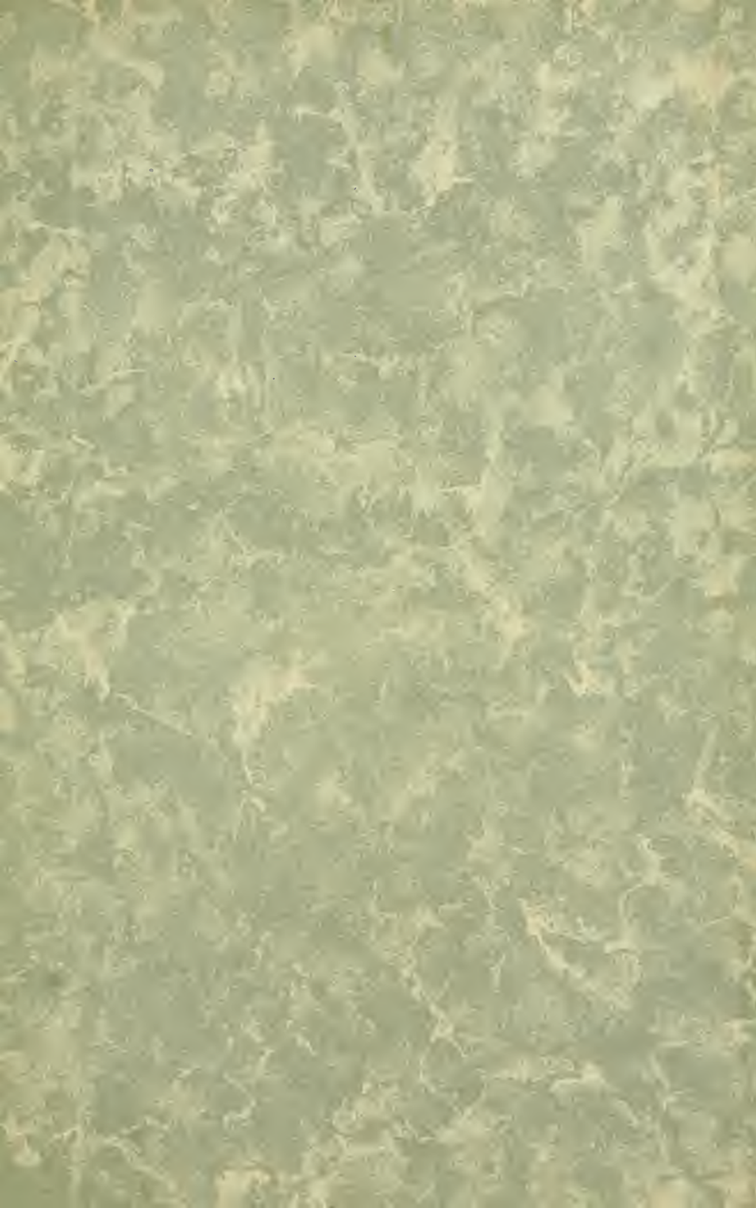
31 DECEMBER.

1934: Koning [illegible] "
Pres. v. Hindenburg "
[illegible] "
Koningin Moeder "
Dollfuss "
Prins Hendrik "

Het [illegible]
25 Jaar [illegible]
[illegible] T[illegible] v.
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ELIAS P. VAN BOMMEL. AMSTERDAM